De Nieuwsbode,
verschijnt op WOENSDAG van iedere week.
A. POTT, Uitgever.
Voorwaarden van inteekening,
$2,00 per jaar, stiptelijk in *Vooruitbetaling.*
☞ Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de inteekenaar eene waarschuwing.— Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing $1 Voor 5 regels of minder 0.50. Voor elke volgende plaatsing 0,25. Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 25 Cents.
Toezendingen franco.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord-Amerika.

11. JAARG. NO 32. SHEBOYGAN, WISCONSIN 12 SEPTEMBER 1860. GEHEEL NO. 552.

The Nieuwsbode,
is published on WEDNESDYA of each week
BY
A. POTT, Proprietor.
ADVERTISING
at the usual rates.
Book and Job Printing
in all its branches, in the Dutch, German and English languages correctly and neatly executed at reasonable prices.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

GRONINGEN, 8 Augustus. Wat reeds voor jaren werd voorspeld, o. a. in dit blad door dr. *W. Olsens* in uitvoerige becijferingen, ziet men thans helaas gebeuren. Het over ons geheele land verspreide fonds van *te Winkel* en *Rietfeld*, thans *te Winkel* en *Doijer*, heeft in zijne nieuwe rekening en verantwoording verklaard, dat het genoodzaakt zal zijn, zonder eene belangrijke vermeerdering van deelnemers, in den loop van het jaar de uitkeeringen aan de weduwen te verminderen. De onvermijdelijke klemmen wel door aanhanging van meerdere leden, maar de uitgaven klommen sterker en bleven standvastig rijzen, zoodat eenmaal de val van het fonds moest plaats hebben, en hoe langer dit werd tegengehouden, des te grooter moest de val zijn. Uit de laatste rekeningen immers blijkt nog, dat er in 1858 een overschot was van ƒ 32,000, in 1859 een van ƒ 12,500, en in 1860 slechts een van ƒ 2000. Het jaar 1861 moet dus reeds met een belangrijk tekort sluiten, en het groote reservefonds zal in twee à drie jaren geheel verslonden zijn, vooral wanneer het aantal deelhebbers, dat nog telkens jaarlijks klimt, thans op zijn minst genomen blijft staan.

Dr *Utr. Ct.*, waaraan wij deze cijfers ontleenen, acht het billijk, dat de directeuren, die gedurende zoovele jaren hunne duizenden aan administratie-kosten hebben genoten, het eerst het tekort dekken en dat het administratieloon op een billijk tantum worde gehouden.

— Naar luid van mededeelingen uit Hongarije heeft men aldaar sedert 50 jaar geen zoo gezegenden graanoogst gehad als tegenwoordig.

HARLINGEN, den 8 Augustus. — Eene treurige gebeurtenis, die echter nog erger gevolgen had kunnen hebben, heeft hier de algemeene belangstelling opgewekt. Zekere *R. Broersma*, een oppassend en ijverig werkman aan de gasfabrijk, was daar heden morgen met zijne gewone werkzaamheid, het uitpompen van het water, in den zoogenaamden kraanput, bezig. Daar hij den stop verloren had, kon hij den sterken aandrang der gas niet stuiten en zeeg bedwelmd ter neder. Een ander werkman, die bij den put stond, bemerkte dit; hij maakte gerucht en kwam hem ter hulp, doch onderging hetzelfde lot. Daarop ging een derde naar beneden, maar ook deze viel bij de beide anderen neder. De directeur der fabrijk, de heer *P. J. Geijkema*, had de tegenwoordigheid van geest om naar beneden te snellen en den gastoevloed te stoppen, waarna ook hij onmiddelijk het bewustzijn verloor.

Kort daarna werden de vier lijders even als lijken uit den put gehaald, doch door de spoedig aangebragte geneeskundige hulp mogten de drie laatstgenoemden hun leven behouden en waren wel ras weder bijgebragt. De eerstgenoemde, *R. Broersma*, was echter reeds gestikt, zoodat alle pogingen, om de levensvonk weder op te wekken, vruchteloos bleven. Eene jonge weduwe, met hare drie kleine kinderen, beweent in hem een verzorgend en liefhebbend echtgenoot.

Hooge lof komt aan onze genees- en heelkundige stadgenooten, de heeren *IJpes*, *Suijder* en *Nauta Peters*, toe, maar bovenal aan den heer *Winter*, apotheker bij de nederlandsche marine, die zich hier toevallig met verlof bevond en het eerst op de plaats des ongeluks aanwezig was. — *Leeuw. Courant.*

'S GRAVENHAGE, 14 Augustus. "In Belgie is zegt de *Steenwijker Courant*, "is sedert eenigen tijd onmiskenbaar het streven naar eene nauwere vereeniging met N.-Nederland; vooral sedert men zich aldaar begint bevreesd te maken voor de uitbreidingsplannen van Frankrijk. Wij moeten echter onze goede naburen doen opmerken, dat zij onze wederkeerige betrekkingen uit het oog verliezen en zich in hunne verwachtingen, met betrekking tot de hulp, die zij van Holland wachten, zullen bedrogen vinden. Belgie heeft zeker alles gedaan, wat in zijn vermogen lag, om de kloove tusschen Noord en Zuid te sluiten. De wet van afzwering der familie *Oranje-Nassau*," in Belgie afgeschaft; de Brabançonne is gewijzigd en bevat thans woorden van toegenegenheid jegens Noord-Nederland. Daaronder schuilt iets meer dan bloote welwillendheid, als men de belgische bladen leest; en ligtelijk komt men tot de overtuiging, dat Belgie, onder voorwendsel van broederschap en gemeenschap van afkomst en taal, Nederland wil te hulp roepen, om zijn nationaal bestaan tegen Frankrijk te verdedigen. Belgie zoekt hulp; Belgie hoopt die hulp in Noord Nederland te vinden. De begeerte is welligt heel natuurlijk; maar het is niet minder natuurlijk, dat Nederland, met het oog op het verschil tusschen zijne belangen en zijne ligging met die van Belgie, bij deze gelegenheid eene andere staatkundige gedragslijn volgt, dan Zuid-Nederland. Terwijl Belgie feesten viert ter eere van zijne jeugdige nationaliteit, is Nederland onwillekeurig verbonden aan de smarten der Christenheid en genoodzaakt zich bij de groote Mogendheden aan te sluiten, om de belangen der menschheid in de Levant te verdedigen. Iederen dag kan N.-Nederland geroepen worden, om in de internationale verwikkelingen eene rol te vervullen. Belgie daarentegen is gedoemd tot eene voortdurende neutraliteit; het kan gelukkig voortleven in zijne stelling, doch buiten dien beperkten kring is voor dat land geen bestaan denkbaar. Wij gaan verder; wij nemen aan, dat Belgie inderdaad bedreigd wordt, dat de nationaliteit van dat land gevaar loopt, dat de waarschijnlijkheid bestaat eener inlijving bij Frankrijk. Zelfs in dat geval moet Nederland zich koelbloedig afvragen, of het geen grooter voordeel te wachten heeft van eene inlijving van Belgie bij Frankrijk, bij welke gelegenheid het kans heeft zijne natuurlijke grenzen in het westen terug te krijgen, dan van het ondersteunen der Belgen tegen Frankrijk en mitsdien kan een strijd, ten wille van een vreemden staat, die inderdaad met Nederland niet in gemeenschap wilde leven. Elk verdrag, 't geen ons leger en onze vloot stellen zouden ten dienste der belgische nationaliteit, kan slechts zijn in het uitsluitend belang van Belgie; Nederland kan bij zulk een verdrag voordeel noch belang hebben; want Belgie zal, als een gevolg zijner gedwongen neutraliteit, ons wederkeerig geen enkel man kunnen leveren tot verdediging van onzen eigenen bodem. Wij zouden iets voor Belgie kunnen doen; Belgie niets voor Noord-Nederland. Wij hebben eene nationaliteit, zich uitende in de taal, de zeden. Belgie heeft niets van dat alles; Belgie heeft slechts behoefte aan hulp, die N. Nederland het niet kan, niet mag verleenen."

Misschien is althans het laatste gedeelte van dit artikel wel wat sterk gekleurd, doch zeer juist is het betoog, dat een verbond met Belgie voor ons niet wenschelijk is.

Een handelsverdrag met Belgie, dat zou iets anders zijn; doch ook daaraan valt zeker niet te denken, zoolang in Belgie, gelijk thans, het beschermende stelsel hoog in bloei staat.

AMSTERDAM, 13 Augustus. Den 8sten dezer had te Leiden het volgende ongeluk plaats met het 5jarig zoontje van *J. A. Niewold*, aschophaalder. Deze des namiddags nog eenige werkzaamheden op de aschvaalt te verrigten hebbende, had zijn zoontje medegenomen en verder niet meer aan hem gedacht. Toen hij des avonds thuis keerde, vond hij zijn kind niet. Hij keerde dus naar zijne werkplaats terug en vond aldaar zijn zoontje onder eene zware aschkar, die achterovergeslagen was, dood en bijna verpletterd.

— Als eene bijzonderheid van eenen te Zeldam, gemeente Ambt Delden, gepleegden moedermoord, verneemt men, dat de dader, *Arend Volker*, oud 45 jaren, die met zijne moeder en zuster eene nog al aanzienlijke boerderij bebouwde, vroeger een, hoewel ruw, toch oppassend mensch zijnde, in den laatsten tijd veelvuldig misbruik van sterken drank maakte en, in de roes woest en vernielzuchtig, ook als zoodanig met het huisraad te werk ging. Des morgens van den dag des ongeluks, nadat hij de twee vorige dagen half beschonken had rondgeloopen, was hij te 5 uur van huis gegaan en kwam, na eenige kroegen bezocht te hebben, om 11 uur terug en ging met zijne graszeis in den gaard bij het huis, waar de moeder en zuster aan het kool wieden waren. Op een naast aangelegen grasland met maaijen begonnen, vorderde hij al spoedig van zijne zuster geld, om de gekochte borrels te betalen, en dreigde, daar deze zeide het niet te hebben, bij verdere weigering de kool voor hare voeten te zullen afmaaijen.

Daar hij ook werkelijk dit baldadig opzet uitvoerde, namen de beide vrouwen, die den vergramden aard van hunnen huisgenoot in zoodanigen tijd kenden, de vlugt naar de woning, de zuster als de vlugste vooruit en de vijf en tachtigjarige moeder achterna. Haar met de zeis vervolgende, schijnt hij den moordenden slag te hebben toegebragt, die, tot door het darmbeen dringende, een circa 4 Ned. duim lange en 9 duim diepe wonde achterliet. De zuster omziende, zag hare moeder ineenzinken, ijlde haar te hulp en bragt haar in de woning, waar zij op den drempel, eenige weinige passen van de plaats van haren val, overleed. Op het hulpgeschrei waren nabijzijnde buren toegeschoten, die den dader eenige oogenblikken radeloos, maar intusschen, zich hervattende, de zeis wederom opnemen zagen en op het paard in den stal aanloopen, om, indien hij thans geen geld kreeg, dit dier daarmede ook af te maken. Door tusschenkomst der buren is dit laatste echter voorgekomen, maar de toeleg toont toch genoegzaam aan, tot welk eene toomelooze opgewondenheid de gistende drank kan vervoeren.

GRONINGEN, 15 Augustus. Te Harburg is een der meestaanzienlijke ingezetenen en medebestuurders van een groot handelshuis in granen onverwachts verdwenen, met achterlating van een aanzienlijk tekort, naar men zegt circa 30,000 th. De man, overigens algemeen geacht, zou het offer zijn geworden van speelzucht. Men vermoedt, dat hij zich naar Amerika heeft begeven.

— Bij Neukloster is dezer dagen een muzijkant, tevens kleermaker, op den weg vermoord gevonden. Men meende den dader op het spoor te zijn. Wat men met dien dader zal aanvangen, valt niet gemakkelijk te begrijpen, nu men verneemt, dat dezer dagen door de regtbank te Stade twee overigens geheel onbesproken meisjes zijn veroordeeld tot eene gevangenisstraf van vier weken, als hebbende bij wijze van komplot van een kerkhof geplukt en meegenomen een — bloem, getaxeerd op eene waarde van 3—5 neugroschen.

'S GRAVENHAGE, 10 Augustus. — Maandag aanstaande zal de 3de sectie van het Metalen Kruis alhier, ter herinnering aan de overwinningen bij Hasselt en Leuven ten jare 1831, zich in de uitspanningsplaats Willemsoord aan het Boschhek feestelijk vergaderen. De onderofficieren van het garnizoen zijn uitgenoodigd daarbij tegenwoordig te zijn, terwijl tot opluistering van het feest door het muziekkorps van het 3de regement dragonders muziek zal worden uitgevoerd.

WINSCHOTEN, 8 Augustus. Als eene zeldzaamheid van sterke groeikracht wordt gemeld dat in den tuin van *J. Hillenga* alhier een appelboom staat, die dit voorjaar verplant is en thans prijkt met een aantal appelen van ½ Ned. duim in diameter, nevens welke appelen zich een aantal gezonde bloesems vertoont, wat een heerlijk gezigt oplevert.

MIDDELBURG, 9 Augustus. Gisteren had voor den ambtenaar van den burgerlijken stand, ten raadhuize alhier, eene zonderlinge huwelijksvoltrekking plaats. Twee echtelieden, die, ruim 6 jaren geleden, in Engeland wettig waren gehuwd, hadden destijds verzuimd een gevolg te geven aan artt. 138 en 139 van het burgerlijke wetboek; ten einde nu echter in Nederland als wettige echtgenooten te kunnen worden erkend, was er geen ander middel voor hen over, dan hier bij vernieuwing een huwelijk te sluiten, hetwelk gisteren met inachtneming der gewone formaliteiten is geschied.

WIJHE, 11 Augustus. De rivier de IJssel is buiten hare oevers getreden.

— In dezen omtrek bevindt zich zekere F. W., een grijsaard van ruim 94 jaren, die dezer dagen een akker land afmaaide gelijk een jongeling van 20 jaren. Genoemde F. W. is dan ook nog in het bezit van zijne volle geestvermogens en geniet eene volmaakte gezondheid.

MIDDELBURG, 13 Augustus. Met Zr. Ms. korvet *Prins Maurits der Nederlanden* zijn uit Oost-Indie aangebragt gearresteerden, die, voor onderscheidene misdaden gevonnisd, in Nederland hunne straf moeten ondergaan. Heden voormiddag ten half 12 ure zijn zij te Vlissingen ontscheept en onmiddellijk onder een sterk militair geleide met geladen geweren naar het huis van burgerlijke en militaire verzekering alhier overgebragt, om vervolgens per stoomboot over Rotterdam naar de Rijks gevangenis te Leyden te worden vervoerd. De gevangenen waren bovendien geboeid en aan elkander vastgebonden.

GOES, 11 Augustus. Gisteren heeft de aangekondigde wedstrijd met korenmaai-werktuigen in den Wilhelminapolder plaats gehad. Vier machines waren ingezonden, zijnde twee Engelsche, eene Noord-Amerikaansche en eene Fransche, van welke de laatste niet naar den prijs kon mededingen omdat er een ongemak aan ontstaan was, dat niet zoo spoedig hersteld kon worden. De drie machines werden te gelijk op hetzelfde veld beproefd. De eerste, zijnde eene groote, van *Burgess* en *Key*, getrokken door twee paarden, had binnen de drie kwartier 20 roeden afgesneden, de tweede van *Cuthbert* en *Co.* door een paard, in 6 minuten langer en de derde van *Wood* en *Co.* door 2 paarden, in 3 minuten langer. De eerste machine legt het graan op reijen, de beide laatste in schoven. Algemeen was men over de uitmuntende hoedanigheid voldaan en geen landbouwer die de doelmatigheid daarvan niet erkende. Heden morgen deed de jury uitspraak en wees de 1ste prijs van ƒ 500 toe aan *Burgess* en *Key*, terwijl de tweede, zijnde eene gouden medaille, werd behaald door *Cuthbert*; op voorstel der commissie is wijders besloten aan de firma *Wood* eene zilveren tafelbel als 3den prijs te vereeren. Heden namiddag werd de wedstrijd besloten met een diner.

BERGEN-OP-ZOOM, 13 Augustus. Sedert eenigen tijd heerscht hier eene groote bedrijvigheid door het aanhoudend vervoeren van zware boomstammen, die door Belgische kooplieden hier en in den omtrek opgekocht en voor Belgie gescheept worden, om aldaar bij den aanleg van spoorwegen of andere aan te leggen werken gebezigd te worden.

BELGIE.

BRUSSEL, 4 Augustus. Men leest het volgende in de *Beurzen-Courant*:

"Men zegt te Brussel, dat met het dertigjarig jubile van den Koning, dus van het toekomende jaar af, de september-feesten zullen veranderd worden in julij feesten. Dit ware inderdaad zeer wenschelijk. Waarom pijnlijke herinneringen voor de hollandsche natie doen herleven, op een oogenblik, dat een ieder, zelfs die, welke deelnamen aan de onwenteling van 1830, gevoelen, dat Holland onze eenige trouwe en onbaatzuchtige bondgenoot zal zijn, indien eens ons volksbestaan wordt bedreigd.

"Hollands overoude, roemrijke politiek, is de gewapende onzijdigheid. En zoo het vroeger aan Europesche oorlogen deelnam, was het doorgaans om dit grondbeginsel der onzijdigheid te doen eerbiedigen door magtige, doch trouwelooze naburen.

Richelieu stelde eens aan Holland voor, Belgie onderling te deelen! Nederland versmaadde dit aanbod. Hernieuwde *Napoleon III* dezelfde vraag, verontwaardiging ware het nederlandsche antwoord. Holland zou niet zeggen: ""Geef mij de Vlamingen, en neem de Walen."" Holland zou zeggen: ""Mijne eer zal ik behouden; mijn woord gestand doen (*Je Maintiendrai.*)""

"Waarom dan verder die edelmoedige broeders door onze September feesten te beleedigen? De September-dagen braken slechts aan, nadat in de Staten-Generaal, met toestemming van Noord en Zuid, de bestuurlijke scheiding reeds was beslist. Later moest Holland zijne krijgseer behouden, de verdragen en de vereeniging der Nederlanden, zoo mogelijk, handhaven. En *van Speyk* toonde aan Europa, dat de Trompen en Wassenaers nog niet uitgestorven waren, Oranje verpletterde den opstand in den tiendaagschen veldtogt, en de schim der helden zweeft over Nederland, als eene bedreiging tegen den dwingeland, die zou durven zeggen: het nederlandsche volk moet verdwijnen!"

Ook de *Independance*, de *Carillon*, *Sancho* en andere bladen zeggen, dat het meer dan tijd is, dat de droevige herinneringen van 1830 en 1831 worden uitgewischt, dat de *Brabanconne* worde veranderd, daar Holland en Belgie slechts een belang hebben te verdedigen, slechts een zelfden vijand hebben.

BRUSSEL, 11 Augustus. Het berigt betreffende de zamenkomst te Wiesbaden tusschen onzen Koning en den Koning der Nederlanden is hier met buitengewoon veel genoegen vernomen. Als een bewijs voor de populariteit, welke hier eene Belgisch-Hollandsche alliantie vindt, kan worden gemeld, dat bij het planten van den vrijheidsboom, dat jaarlijks in zekere gedeelten dezer stad plaats heeft, terwijl daarbij een optogt van gemaskerden wordt gehouden, de oranjekleur naast de belgische kokarde is opgemerkt. Ook de nieuwe *Brabanconne* heeft zooveel bijval in Nederland gevonden, dat de regering hier daarvan verscheidene hollandsche vertalingen, waaronder een of twee zeer goede, heeft ontvangen. (De hollandsche bladen maken inderdaad melding van eene vertaling, of eigenlijk van een "weergalm," door *S. J. van den Bergh*, die, zegt de *Amst. Cour.* o. a., "zijner waardig moet zijn.")

DUITSCHLAND.

BONN, 10 Augustus. De *Spener Zeitung* laat zich bij herhaling zeer ongunstig over het zenden van 6000 Franschen tot bijstand der Porte in Syrie uit. De expeditie, meent dat blad, is groot genoeg om de gansche wereld van den Islam in woede te doen ontbranden, het plaatselijk kwaad in een algemeen kwaad te herscheppen, en het fanatismus der Muzelmannen ook daar aan te wakkeren waar zij zich tot hiertoe verdraagzaam betoond hebben, maar daarentegen veel te klein, als het alleen te doen is om Syrie in zoover te bevredigen dat de troepen over een half jaar weder kunnen aftrekken. Die expeditie kan eene vonk worden die in een kruidvat geworpen wordt, en het zenden van Europesche commissarissen zou, meent de Zeitung, even werkdadig, maar veel minder gevaarlijk geweest zijn. De taak van *Fuad-pacha*, zegt zij, zal door de hulp der Franken niet verligt, maar verzwaard, het gezag der Porte over hare onderdanen daardoor niet verhoogd, maar verminderd worden, want de Oosterlingen zullen deze expeditie als een kruistogt tegen de *Halve Maan* aanmerken.

WIESBADEN, 11 Augustus. Het gerucht dat de Koning der Belgen een onderhoud met den Koning der Nederlanden in onze stad hebben zou heeft zich bevestigd. Gisteren avond bezocht Koning *Leopold* den Koning der Nederlanden op diens villa buiten de Bierstädterpoort en bleven de beide Monarchen langdurig bijeen. Heden morgen is de laatstgenoemde Vorst naar 's Gravenhage afgereisd.

DUSSELDORP, 13 Augustus. De Pruisische Regering, zoo leest men in de *Dusseldorfer Zeitung*, blijft op zekerheid bij Staatsverdrag der voortzetting van den geprojecteerden Crefeld-Cleve-spoorweg naar Nijmegen-Arnhem, met aansluiting aan den Nederlandschen Rijnspoorweg, tot bereiking der groote havensteden Amsterdam en Rotterdam, aandringen, alvorens tot de concessie der aansluiting van den Ruhrort-Crefelder met den Venlo Vlissingschen spoorweg te willen overgaan. Terwijl onze Regering op deze wijze, naar vermogen, bij Nederland tot het zoo spoedig mogelijk verder voortzetten van den Pruisischen Rijnspoorweg, met name van de geprojecteerde linie Crefeld Cleve over Nijmegen-Arnhem, aandringt, vertegenwoordigt zij het overwegend spoorwegbelang van den linker Nederrijn, voor welken het leggen van een spoorweg eerst dan blijvend voordeelig kan wezen als deze oorden even als die aan den regter Rijnoever in de gelegenheid gesteld worden om in elk jaargetijde een onbelemmerd verkeer met Amsterdam en Rotterdam te kunnen onderhouden, zonder hetwelk de Nederrijnsche spoorweg aan de linkerzijde slechts van ondergeschikt plaatselijk belang voor de aangrenzende oorden is, naardien Cleve geen eigenlijk einddoel daarvoor uitmaakt en alleen de voortzetting der spoorbaan tot aan de genoemde groote zeeplaatsen een doorgaand aanzienlijk personen en goederenverkeer verschaffen kan.

FRANKRIJK.

De *Siecle* wil zich gedurig het voorkomen geven van oppositie te maken, maar blijft, in weerwil zijner democratische vormen, toch niets anders dan een variant op de half officiele dagbladen. Heden leest men in dat blad: "Ten gevolge der tot ons gerigte uitnoodiging kunnen wij de lijst der inschrijvingen ten behoeve van *Garibaldi* niet openbaar maken, maar mogen nogtans de zucht niet wederstaan om de eerste zinsneden van een brief mede te deelen, door den heer *Frenet* aan ons gerigt, ten geleide van 500 francs, vrijwillig door de werklieden te Lyon bij eengezameld. Dus schrijft hij: "het is de penning van den werkman, die weinig geeft, omdat hij weinig heeft, maar die ruim en van ganscher harte datgene schenkt, wat hij overvloedig bezit, de sympathie voor den grooten, den moedigen man, die zich voor de vrijheid en de eenheid zijns Vaderlands opoffert." Deze eerste toezending is een goed protest tegen het reactionnair genootschap der Aartsbroederschap van *Sint Petrus in banden*."

Ook heden geen nieuws van *Garibaldi*. De dagbladen van Genua zeggen dat de telegrafische gemeenschap is afgebroken, maar dat een groote opstand te Napels uitgebarsten is. Velen denken dat *Garibaldi*, door dien opstand begunstigd, de hoofdstad zal zijn binnengerukt, om terstond een grooten slag te slaan.

De *Messager de Paris* behelst de volgende depeches, die u langs anderen weg waarschijnlijk niet zullen geworden zijn: "Weenen 8 Augustus. — Men zegt dat ons Hof zich sterk over de zaken van Napels verontrust. Uit die hoofdstad en uit Rome volgen de diplomatieke boodschappen elkander snel op. Men slaat het oog naar Piemont en voorziet het geval dat Piemont het hoofd aan de omwenteling zal moeten bieden." — Rome 9 Augustus. — De generaal *Lamoriciere* is met Napels overeengekomen. Men acht den troon van Napels voor de *Bourbons* verloren."

De *Lombardia* van Milaan verhaalt, in een door de *Messager* vertaald artikel, dat de Graaf van *Chambord* in eene bijeenkomst van Fransche legitimisten gezegd zou hebben: "Mijnheeren, gij zult niet lang meer behoeven te wachten; ik hoop dat het u niet aan moed ontbreekt, Ik kan u verzekeren dat weldra ernstige gebeurtenissen in Frankrijk zullen plaats grijpen. De ontknooping nadert, zij is onvermijdelijk. Ik herhaal het, mijnheeren, voelt vertrouwen en hoopt." De Graaf van *Chambord* is ver van Frankrijk verwijderd. Indien er bij ons eene omwenteling uitbrak, zou hij het niet zijn die ook daarvan voordeel trok, en zulks is voor de toekomst der vrijheid ook niet te hopen.

De Paus heeft een brief aan den patriarch van Antiochie gerigt, waaruit blijkt dat *Pius IX* zich zelven nog sterker vervolgd acht dan de Grieksche Christenen in het Oosten.

De heer *Felix Escoffier*, die aan het hoofd der Keizerlijke wapenfabriek te Saint Etienne staat, heeft van den Piemonteschen Minister van oorlog een order tot vervaardiging van 25,000 geweren ontvangen. Zoo als men weet, mogen de Keizerlijke geweerfabrieken in Frankrijk zonder toestemming der Regering geene orders voor het buitenland aannemen. Die toestemming is derhalve verkregen.

— De Turcos hebben, zegt men, de gunst verzocht om naar Syrie te gaan, ten einde den dood van hunnen uit Algerie afkomstigen marabout te wreken, die even als *Abd-el-Kader*, maar minder gelukkig dan deze, zich moedig tegen de moordenarijen der fanatieken verzet, doch zulks met zijn leven bekocht heeft.

PARIJS, 13 Augustus. De tijding van het landen der vrijwilligers van *Garibaldi* op de kust van Calabrie voor den 9 Augustus wordt, zoo als gij weet, sints II, vrijdag tegengesproken. Het is nagenoeg zeker — ik zeg: nagenoeg, omdat men altijd verdacht moet zijn op eenige onvoorziene gebeurtenis — dat *Garibaldi* eenigen tijd zal wachten alvorens naar Napels op te rukken.

Daar het doel van den strijd, dien hij heeft ondernomen, de bevrijding van geheel Italie is, meent hij het Italiaansche bloed te moeten sparen; wanneer hij Napels op dit oogenblik aantastte zou hij er een levendige tegenstand ontmoeten. — de uiterste poging van een Koningschap dat instort. Bovendien kan men hier de zijdelingsche raadgevingen van Frankrijk en Piemont niet voorbijzien; *Garibaldi* wil zich niet blootstellen aan de eventualiteit van eene tusschenkomst wanneer hij door een regtstreekschen en onmiddellijken aanval *Frans II* van den troon mogt stooten.

Het is dus voorzigtig en bekwaam van zijne zijde, de verkiezingen en de bijeenkomst van het Parlement af te wachten. De jonge koning is op een zoo noodlottig spoor gebragt dat het Parlement, hetwelk hem zou moeten redden, integendeel bestemd is om hem omver te werpen.

Bovendien zal *Garibaldi* gedurende dat tijdsverloop zijne reusachtige toebereidselen bespoedigen; hij zal zijne soldaten gewennen aan die onverbiddelijke krijgstucht, welke hij onder de troepen waarover hij het bevel voert weet te handhaven; hij zal zijne nieuwe soldaten harden tegen de vermoeijenissen en de ontbering van den oorlog; hij zal hen in het eind voorbereiden op dien grooten strijd die, in de vlakten van Venetie, nog eenmaal het lot van Italie moet beslissen.

Heden wordt op nieuw door eene depeche uit Napels verzekerd dat er eene lading der Garibaldianen op de Napolitaansche kust heeft plaats gehad. Welligt is dit berigt slechts de herhaling langs een anderen weg van het vroegere.

In eene andere depeche, van de Napolitaansche Regering afkomstig, wordt gemeld dat de Garibaldianen den 9 dezer eene landing hebben beproefd bij Reggio. Zij zouden door de Koninklijke troepen teruggedreven zijn en in het binnenland vervolgd worden. Dit berigt klinkt vrij zonderling. Het zegt niet hoe sterk het korps was dat de landing beproefd heeft en het is moeijelijk te begrijpen hoe zij zouden kunnen zijn teruggedreven, terwijl desniettemin 200 aan wal zijn kunnen komen. Bovendien eindigt de depeche aldus: "De bevolking is volkomen rustig in al de provincien van het Koningrijk." Deze logenachtige verzekering doet ons denken aan de overwinningen welke de Napolitaansche telegraaf had behaald te Catalafimi en te Palermo.

La Patrie echter berat heden avond, wel is waar onder alle voorbehoud, eene nog veel zonderlinger tijding:

"Men verzekert dat, ten einde de verwikkelingen voor te komen, welke voor Italie zouden voortvloeijen uit het bezetten van het Koningrijk Napels door *Garibaldi*, er sprake zou zijn van het zenden van een Piemontesch legerkorps in de hoofdstad der Beide Sicilien. Deze maatregel zou genomen zijn ten gevolge van eene overeenkomst met de Constitutionele Regering van Z. M. den Koning der Beide Sicilien."

Bij *La Fontaine* leest men een fabel, waarin verteld wordt hoe, nadat de wolven en de lammeren vrede hadden gesloten, de lammeren de jongen der wolven in hun midden opnamen. Daarna op zekeren dag aten de wolven, de groote en de kleine, de lammeren op. De Koning van Napels vindt zeker dat de omwenteling niet spoedig genoeg vordert, wijl hij zijne hoofdstad aan de Piemontezen wil overleveren.

— De generaal *de Beaufort d'Hautpoul*, met het bevel over de troepen der expeditie naar Syrie belast, was daartoe door zijne antecedenten als aangewezen. Welligt was hij de eenige onzer generaals, die eene vooraf verkregen kennis bezat van het terrein waarop hij nu werkzaam moet zijn. In 1840 was hij ordonnans-officier van *Soliman-pacha*, generaal bij het Egyptisch leger, die, onder het masker van dezen Oosterschen naam, niemand anders was dan een Franschman uit Lyon, *Selves* genaamd, conscrit uit de dagen van het eerste Keizerrijk, die beurtelings matroos en soldaat, in 1814 tot den rang van tweeden luitenant was opgeklommen en, toenmaals ontslagen, in Egypte dienst ging nemen waar hij eene schitterende loopbaan maakte. Hij regelde het onderrigt en de wapening der Egyptische troepen naar de Fransche wijze, en aan hem, niet minder dan aan zijn eigen genie, had *Mehemet Ali* het leger te danken dat in 1832 te Konich en in 1841 te Nezib voor een oogenblik het lot van het Oosten in handen had. Maar tusschen die beide veldtogten in moest *Mehemet Ali* den Libanon bevredigen en zond *Soliman bey* in 1840 derwaarts, om de muitende bergbevolking te ontwapenen. Toenmaals behoorde de heer *de Beaufort d'Hautpoul* tot den generalen staf des Egyptischen generaals, en volgden hem bij zijne expeditie in Syrie, waar hem derhalve de plaatsen, de luchtsgesteldheid en het karakter der inwoners bekend zijn, zoodat die eerste ondervinding, in verband met zijne militaire talenten, er niet weinig aan toe zal brengen om hem eene taak ligter te maken, wier vervullen door de daarop gevestigde blikken en de hartelijke wenschen van geheel Europa ondersteund wordt.

ENGELAND.

LONDEN 10 Augustus.— Gisteren avond vroeg de heer *Baillie* in het Lagerhuis of het waar is dat er onderhandelingen gevoerd zijn om Spanje in den rang der groote Mogendheden te doen opnemen, waarop lord *Russell* hoofdzakelijk dit antwoordde: Spanje zelf schijnt den wensch daartoe niet officieel geuit te hebben, maar de Fransche Regering heeft de meening te kennen gegeven dat die opneming wenschelijk zijn zou, en in antwoord op een daartoe strekkend voorstel heeft het Weener Kabinet gezegd, dat de Keizer van Oostenrijk er geen bezwaar in zag, maar dat het geval niet als een precedent voor de opneming van eenigen anderen Staat onder de groote Mogendheden moest worden aangemerkt. De Pruissische Regering verklaarde het harerzijds strijdig met de belangen der Protestantsche Staten van Europa, dat het getal der groote Mogendheden met een Roomsch Katholieken Staat zou worden vermeerderd, en achtte het, indien dit gebeurde, wenschelijk dat ook Zweden onder de groote Mogendheden gerangschikt worden zou.— Ook moest men niet uit het oog verliezen dat ook Portugal het algemeen verdrag van Weenen geteekend heeft. Het zou derhalve niet wenschelijk zijn dat Spanje en Zweden werden opgenomen, en Portugal, dat niet vrij van ijverzucht jegens Spanje is, uitgesloten werd. Er zouden dan acht groote Mogendheden, in stede van vijf, wezen. Maar daarbij moet men bedenken dat Sardinië insgelijks zijne regten zou kunnen doen gelden, en dat er dan niet minder dan negen groote Mogendheden zijn zouden. Overweegt men nu dat sedert 1815 de overeenstemming der vijf Mogendheden, in het algemeen genomen, den vrede van Europa wel bewaard heeft, hetwelk het doel dier overeenkomst was, dan komt het zeer weinig wenschelijk voor dien staat van zaken te veranderen. In ieder geval kan de Minister de verzekering geven dat de Engelsche Regering, vóór de volgende bijeenkomst van het Parlement, in geenerlei verandering zal bewilligen, die de opneming van Spanje onder de groote Mogendheden ten doel heeft.

— Eene hier over Indie ontvangen latere depêche uit China zegt dat de opstandelingen de stad Tchang Tchou bemagtigd hebben, en dat de mandarijn *Ho*, die het bevel over de Keizerlijke troepen voert, naar Sou Tchou zou zijn teruggeweken, met de verklaring dat hij het, als hij geene versterking ontving, niet lang zou kunnen uithouden. Wierd ook Sou-Tchou door de opstandelingen veroverd, dan zou Shanghai geheel voor hunnen aanval bloot liggen.

— Door den secretaris van het fonds tot ondersteuning der Syrische Christenen, den heer *Edmonds*, is eene briefwisseling met het departement van buitenlandsche zaken openbaar gemaakt, waaruit onder anderen blijkt dat reeds de som van £ 2000 beschikbaar is, den derde gedeelte waarvan uitsluitend voor Damascus is bestemd. Onder de bijlagen is een schrijven van den heer *Brant*, Engelsch Consul te Damascus van 18 Julij, waarin hij zegt dat toen ongeveer 200 huisdak en hulp ontbrekende Christenen bij hem geherbergd waren, en hoe hij vreesde dat, indien niet spoedig bijstand opdaagde, eene besmettelijke ziekte onder hen zou uitbreken.

— Ook de *Punch* schijnt een blijk der opregte gezindheid van Keizer *Napoleon* nog niet volkomen gerust gesteld. Althans men ziet heden daarin een wolf in schaapsvel afgebeeld, die een brief met het volgend adres overreikt: "Mevrouw *Brittania*, Engeland. Door bezorging van den heer graaf *de Persigny*."

LONDEN 14 Augustus. — Met de *Athenian* heeft men berigten van de Westkust van Afrika, de jongste van welke tot 25 Julij gaan. De strijd tusschen de inlandsche hoofden *Ibadan* en *Italje* duurde met onverflaauwde woede voort. *Abbeokuta* heeft de zijde van *Ibadan* gekozen, maar in het laatste gevecht hebben diens troepen zwaar geleden. *Badahung*, Koning van Dahomey, maakte groote toebereidselen om de nagedachtenis zijns vaders en voorgangers door een menschenoffer te vereeren, dat alle vroeger bekende in uitgebreidheid overtreffen moest. Er was een groote put gegraven, die tweeduizend slagtoffers van dit onmenschelijk aloud gebruik bevatten kon. Ook heeft die Vorst, na den togt tegen *Abeokuta* uitgesteld te hebben, krijgstogten tegen eenige zwakkere stammen ondernomen en vele ongelukkigen gevangen gemaakt, de jongeren van welke als slaven werden verkocht, terwijl de bejaarden tot offers bij de boven vermelde afschuwelijke plegtigheid strekken zouden. De heer *G. Brand*, consul van Engeland te Lagos, is den 16 Junij, aan boord van het oorlogschip *Alecto*, te Badagry gestorven. De *Alecto* is later van Lagos uitgezeild, om een befaamden slavenhaler onder Amerikaansche vlag na te zetten. Te CapeCoast duchtte men een inval der Ashantijnen. Te Sierra Leone is de zendelingskerk op het station Maybell door eene bende Kissos vernield en uitgeplunderd, waarbij de zendelingen niets anders dan hun leven hebben kunnen bergen. De brik *Africanus*, van Londen, is den 19 Julij op de reede van [illegible] verbrand, maar kapitein *Reynolds* en zijn volk zijn gered.— Op Madeira was de toestand [illegible] den wijnoogst zeer slecht.

— De *Daily News* noemt het rapport van den Oostenrijkschen minister van finantien, in de Wiener Zeitung vervat, eene armzalige poging, om door onvolledige cijfers en illusoire berekeningen het onvermijdelijk bankroet van den Staat te verbergen. Het blad treedt in een uitvoerig betoog omtrent de Oostenrijksche finantien en bewijst dat in de laatste jaren, 1850 — 1860, de schuld van dien Staat is verdubbeld, nu tot eene som van £ 260,300,000 beloopt, waarvan de interessen à 5 per cent de helft der inkomsten van het geheele Land zullen verslinden.

ITALIE.

TURIJN, 10 Augustus. De gemoederen zijn hier in levendige beweging gebragt door het gerucht dat, ten gevolge van den brief van *Garibaldi* aan den Koning, waarin hij zegt de Napolitaansche marine noodig te hebben voor de bevrijding van Venetie, Oostenrijk onze Regering om opheldering zou hebben gevraagd en *de Cavour* daarop slechts een onvoldoend antwoord zou hebben gegeven.

Ofschoon men nog niet gelooft aan eene nabijzijnde oorlogsverklaring, kan men toch niet ontkennen dat de Regering er door *Garibaldi* tegen wil en dank wordt heengedreven en dat terugtreden onmogelijk is wil zij aan het hoofd der Italiaansche beweging blijven staan. Frankrijk, terwijl het blijft beweren door het verdrag van Villafranca gebonden te zijn, zoodat het Piemont niet zou kunnen ondersteunen, begrijpt intusschen maar al te goed het hagchelijke van de tegenwoordige positie.

De berigten welke men hier uit Napels ontvangt getuigen van den verwarden staat der zaken aldaar. Van *Garibaldi* weet men niets met zekerheid. Te Genua blijven de vrijwilligers toevloeijen en houden de inschepingen naar Sicilie aan. De stoomboot Abatucci is eergisteren avond met 700 vrijwilligers vertrokken. De heer *Bertani* is zelf medegegaan; men zegt dat hij eene groote som geld aan *Garibaldi* overbrengt en dezen persoonlijk wenscht te ontmoeten. Uit eene goede bron wordt verzekerd dat het aantal vrijwilligers, dat nu reeds uit Genua vertrokken is, 22,000 bedraagt.

Een gedeelte daarvan bestaat uit deserteurs van het Sardinisch leger, hetwelk sommige bladen, zoo als de *Diritto* de *Gazetta del Popolo* en zelfs de half-officiele *Opinione*, aanleiding geeft om te klagen over het gebrek aan krijgstucht in het leger, dat wel talrijker, maar lang niet zoo goed georganiseerd is als in het vorige jaar, toen het met roem heeft gestreden naast de Fransche troepen.

TURKYE.

KONSTANTINOPEL, 8 Augustus. In deze week zijn hier twee oorlogsvaartuigen aangekomen, het eene van welke *Fuad-pacha* naar Syrie had overgevoerd, terwijl het andere brieven uit Beyruth tot 24 en uit Damascus tot 21 Julij overbragt. In laatstgenoemde stad was de rust hersteld en Mohammed-pacha met vier bataillons aangekomen, terwijl *Fuad-pacha* zich met tweeduizend man uit Beyruth met hem zou vereenigen. Op het vernemen der nadering van de genoemde bataillons hadden de Kurden, Druzen en Bedouinen, alsmede de [illegible] als de ingezetenen, de vlugt genomen. Naardien er in de Christen-wijk geen huis meer overbleef, zouden zij ook niets meer te moorden of te plunderen gevonden hebben, tenware zij de bij Mohammedanen geborgen slagtoffers hadden willen aanvallen.

De door de gezanten ontvangen depêches stellen het getal der alleen te Damascus omgebragte Christenen op ongeveer [illegible], een drieduizental vrouwen niet medegerekend, die geroofd zijn en wier verder lot nog onbekend is. Andere brieven meenen dat het genoemde getal nog beneden de waarheid blijft.

De *Twif* heeft den beruchten generaal *Ahmed Bey* hier aangebragt, [illegible] de laatste gebeurtenissen eene zoo algemeene verontwaardiging heeft uitgelokt. Na door *Fuad-pacha* eigenhandig te Beyruth gedegradeerd te zijn, werd hij door dezen herwaarts, maar door de Porte, op aandrang van de vreemde gezanten, naar Damascus teruggezonden, om aldaar zijne straf te ondergaan.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

O. M. GROESBEEK, REDACTEUR.

$ 2,00 per jaar, in vooruit betaling

WOENSDAG, 12 SEPTEMBER 1860.

De Republikeinsche CANDIDATEN.

Voor President:

Abraham Lincoln.

van Illinois.

Voor Vice President:

Hannibal Hamlin,

van Maine.

PRESIDENTIAL ELECTORS.

AT LARGE:

WALTER D. McINDOE, of Marathon.

BRADFORD RIXFORD, of Winnebago.

FIRST CONGRESSIONAL DISTRICT:

W. W. VAUGHAN, of Racine.

SECOND CONGRESSIONAL DISTRICT:

J. ALLEN BARBER, of Grant.

THIRD CONGRESSIONAL DISTRICT:

H. LINDEMAN, of Jefferson.

FOR CONGRESS — FIRST DISTRICT,

JOHN F. POTTER.

SECOND DISTRICT,

LUTHER HANCHETT.

THIRD DISTRICT,

A. SCOTT SLOAN.

De Douglasmannen en de Know-Nothings verbroederd.

"De schrikbeelden, de spoken, de booventers, waarmede de Democraten bestendig hen, die onnoosel genoeg waren, om alles voor goede munt aan te nemen, wat zij uitkraamden, poogden naar bed te jagen, waren de Know Nothings. Steeds balkten zij met schrikbarend wijd opengespalkte oogen: "de Republikeinen zijn het in het geheim met de Know Nothings eens. Worden zij baas, dan krijgen wij zeker de wet, dat een buitenlander hier twintig jaren moet gewoond hebben, eer hij burger kan worden. Zie maar eens wat er te Massachusetts reeds gebeurd is.— Zij willen de slaven vrijmaken, om het Noorden met vrije negers te overstroomen en aldus de gehate buitenlanders te verdringen, weder naar Europa te jagen, enz."

Thans echter hebben dieselfde Democraten, de Douglasmannen, met eene schaamteloosheid, die hare wedergade zoekt, met de Know Nothings een verbond gemaakt — zij leven nu te samen als lammeren. Het is niet anders, te Syracuse hebben de Douglas Democraten, met de ondersteuners van Bell een accoordje gemaakt, om elkander in nood en dood bij te staan, ten einde Lincoln in het sand te doen bijten: — en Bell is de candidaat der Know Nothings. En dit niet heimelijk, maar openlijk, zoo als dan ook de N. Y. *Express*, het orgaan der Bell Know-Nothings, er rond voor uitkomt en zegt:

"Men zegt ons, dat de Bellmannen Know Nothings zijn. *Ja*, dat zijn zij; zij willen niet weten van paragraaf 14 van het amerikaansche platform, die den in den vreemde geborenen gelijke regten verzekert, zij willen niets weten van Lincoln, die dese paragraaf 14 goedkeurt, die een vriend is der in den vreemde geborenen en het Massachusetts amendement verwerpt."

Blanton Duncan, corresponderend secretaris van het Amerikaansche Nationale Comité, zegt in eenen brief aan Erastus Brooks:

"Welke aan zijne gezindheid getrouwe *Amerikaan* (dat is Know Nothing.) zou het kunnen verantwoorden, voor Lincoln of Breckenridge te stemmen, zelfs als wij geenen zoo reinen staatsman als Bell, die op het reine amerikaansche (Know Nothing) platform staat, hadden, voor wien wij stemmen konden. Het gansche Zuiden zal hem ondersteunen."

Zie nu welke Fariseërs de Democraten zijn, en hoe zeer men op hun geschreeuw van "wij zijn zoo niet als de zwarte Republikeinen; wij heulen niet met de Know Nothings; wij hebben steeds de regten der vreemdelingen beschermd," vertrouwen kan. Doch zij vergeten, dat bij meer gelegenheden hunne huichelarij gebleken is, zoodat het zoo onverwachts niet is, dat de aap thans uit de mouw komt. Toen in 1857 de buitenlandsche (voornamelijk duitsche) Democraten te Louisville, Ky., door de Know Nothings mishandeld en koelbloedig vermoord en hunne huizen in brand gestoken werden, zagen het de amerikaansche Democraten bedaard aan en bleven ledige toeschouwers. Bij gelegenheid der Conventie te Baltimore, klaagde de duitsche democratische pers bitterlijk, dat de amerikaansche Democraten hunnen duitschen medeafgevaardigden niet de minste bescherming tegen de Rips Raps en ander Know Nothing gespuis verleenden. En toen er onder de Republikeinen, als het ware in [illegible], een kreet opging van afkeuring en verontwaardiging over het Massachusetts amendement, (hetwelk den tijd verlengde, dien een buitenlander in dien Staat zijn moest, eer hij het stemregt verkreeg) opren, kropen zij als eene slak in hun huisje — ja, dat deden [illegible]! — en men hoorde onder hen al minder en minder van Know Nothings, want zij geloofden, dat de kinderen hun begonnen te ontwassen en niet meer bang waren voor dat spook, dat boevent — Know Nothingisme.

En nu is als Know Nothing haast der Democratie zoo van lieverlede uitgestorven, en met wijd uitgestrekte armen roept zij de reeds lang heimelijk beminde vol smachtend verlangen toe: "Vul aan mijn kloppend hart, en voel of ik u min."

Zoo staan de zaken dus nu. De Democraten van New York, als de ware vertegenwoordigers van den trouweloozen, wekkelijken Douglas, zijn met de Know Nothings over een gekomen, dat de laatsten het Douglas ticket zullen stemmen, mits er tien van de vijf en dertig kiesers op hetzelve Bell mannen zullen zijn. En thans verzoeken zij de in den vreemde geborenen dat ticket, dat is voor tien Know Nothings te stemmen, en zetten daarbij zulk een glad gezigt, als of er eens kleermakers persijzer over gegaan was. Natuurlijk, het is de onschuldigste zaak van de wereld: nog liever een — Know Nothing tot President, dan een Republikein; — *dien vreezen wij als het gebrul des jongen leeuws.*

Is het wel te verwonderen, dat er zelfs in het Zuiden kreten van verontwaardiging zijn opgegaan! Zoo sprak de heer Yancey te Memphis, in Tennessee, als volgt:

"Het verwondert mij niet, dat Leslie Coombs de Ieren verzoekt, het verledene niet te zeer te bedillen. Het verbaast mij niet zeer, als wij aan dien bloedigen en ijselijken Augustus denken, toen vuur en takkebos, bajonet en kogel, hun bloed vergoten in de straten van Louisville, te midden der kreten hunner vrouwen en kinderen. Het verbaast mij niet, dat, nadat het Know Nothingismus zijne vreeselijke wraakzucht heeft getoond tegen die arme vreemdelingen aldaar, Coombs thans komt zeggen, laat ons het verledene niet zeer bedillen. *Het is aan mij tot de in den vreemde geborene bevolking te zeggen, als gij het uur vergeet, toen de brenderen uwer vrouwen en kinderen knetterden in de vlammen van het Know Nothingismus, dan verdient gij van uwen God vergeten te worden.*"

Met regt heeft Senator Seward, aan, aan 'e deze beweging in New York tegen Lincoln ondervraagd wordende, geantwoord: "hoe meer zij zamenspannen, hoe minder zij het er zullen doorhalen."

ABRAHAM LINCOLN.

Een Correspondent van de New York *Herald* geeft een omstandig berigt van zijnen bezoek bij den heer Lincoln, waaraan wij het volgende ontleenen.

"Na zorgvuldig rondvragen, vind ik in de gansche streek niemand, die een enkel woord tegen Lincolns regtschapenheid te zeggen heeft. De gansche wereld heeft hem lief, om zijne gezelligheid en vriendelijkheid. Hij geldt algemeen voor een eenvoudig, bescheiden man, die een krachtig, gezond verstand en groote scherpte en snelheid van bevatting bezit. Een Democraat uit Springfield zegt mij aangaande Lincoln: 'Hij bevalt mij als mensch, geheel afgezien van politieke inzigten, en zoo gaat het allen, die hem kennen. Hij is braaf, spreekt betamelijk en is niet te trotsch, om in zijne hemdsmouwen voor zijne huisdeur te zitten en met zijne buren te praten. Ik ben altijd Democraat geweest, maar heb grooten zin, om voor Lincoln te stemmen.' Op mijne vraag, of de splitting der democratische partij in Illinois tot voordeel van Lincoln zou uitvallen, luidde het antwoord: 'Zeer zeker; Egypte (Zuid Illinois) is als democratisch bolwerk bijna geheel vernield, en daar er bijna geene hoop is, dat Douglas President wordt, zullen velen uit trots op den Staat hunner woning voor Lincoln stemmen.'

Ik heb reeds met vele uitstekende staatsmannen gesproken, maar wat vrijmoedige openhartigheid betreft, staat Lincoln boven aan. Hij verheelt niets.— Aangaande de slavernij verklaarde hij met nadruk, dat het zijn vast voornemen was, haar in de Staten, waar zij wettig bestaat, niet te na te komen, maar wel hare verdere uitbreiding over vrije Territoren te verhinderen. Hij sprak er van, dat de slavernij ook in het Zuiden geenszins zoo algemeen werd goed geheeten, als de schijn was; dat velen aldaar voor de slavernij in de bogt sprongen, terwijl zij haar in stilte verafschuwden; dat het Zuiden zich aan de misleiding overgaf, als wilden de Republikeinen de slaven in vrijheid stellen, zoodat deze met vuur en zwaard woeden, oud en jong ombrengen en het gansche Zuiden in eene bloedige regeringloosheid storten zouden; dat dit alles valsch was en hij gaarne het Zuiden zou reizen, om de lieden aldaar in te lichten, maar dat hunne verbittering zoo groot was, dat zij naar zijne gronden niet hooren, maar wel een lynchregt tegen hem uitoefenen zouden.

. . . . . . Van al de presidentschaps candidaten, die thans in het veld staan, schijnt Lincoln door de menschen als de eenige te worden beschouwd, die zoo regt eigenlijk als een MAN DES VOLKS te voorschijn komt. Zonder praal, zonder terugstootende koelheid, zonder die bovenmatige fijnheid der vormen van verkeer, welke bij den man van de wereld en voornamelijk bijde in de aristocratische kringen der bondshoofdstad (Washington,) opgewassene staatsmannen te vinden is, ziet Lincoln er geheel en al als man uit, gedraagt zich als een gentleman en heeft, behalve den scherpen blik eens ervaren Staatsmans ook de ijzeren vastheid van wil, die een regeringsopperhoofd bezitten moet.

Het volk heeft zich reeds lang eenen President gewenscht, die ten volle vrij was van de verderfelijke indrukken, welke een lang oponthoud in de bondshoofdstad voortbrengt en uit alles, wat ik in de laatste maanden gezien en gehoord heb, heb ik de overtuiging bekomen, dat eene meerderheid des volks, en een niet gering getal in het Zuiden, in Lincoln den man denkt te hebben gevonden, die in dit opzigt aan de wenschen der natie beantwoordt.

De Presidenten Harrison en Taylor — op hunne wijze heel brave mannen — waren ook wel niet in de broeibakken der te Washington heerschende indrukken opgegroeid, maar zij kwijnden helaas onder denzelven weg. Doch beiden waren oud en hadden zich zelven reeds overleefd, terwijl Lincoln zich in de volste levens en manskracht bevindt. Zijn gansche wezen en optreden strekken ten waarborg, dat hij als President zich niet ligt van het doel zal laten afleiden, welks bereiking naar zijne overtuiging de welvaart des lands vereischt.

Cassius M. Clay,

uit Kentucky, de heldhaftige verdediger der republikeinsche grondbeginselen, hield in eene groote ratificatie vergadering te Cincinnati eene rede, van welke de Cincinnati bladen het volgende resumé geven:

MANNEN VAN OHIO!

Ik wil u over eenige grondbeginselen der republikeinsche partij onderhouden. In Amerika wordt het werk op tweederlei wijzen uitgevoerd. Op de eene zijde wordt het door eene barbaarsche instelling der oudheid afgedwongen, voor verniederd of zonder loon volbragt, en de familiebetrekkingen der arbeiders worden onopgemerkt gelaten. Op de andere zijde wordt de arbeider ondersteund en het huisgezin heilig gehouden.— Ik behoef niet te zeggen, dat ik in het eerste geval op slavenstaten, in het tweede op vrije staten het oog heb.

Maar gij zult zeggen, wij wonen in eenen vrijen Staat en bekommeren ons niet om eenen Slavenstaat; doch ik sta hier als Amerikaan, en wil als zoodanig mijne regten beschermen. De slavenhouder zou ook de vrije Staten tot Slavenstaten willen maken, en wat zou er dan van uw schoon Ohio worden! Ziet Virginie — het was in het jaar 1776 de eerste Staat der Unie — vergelijkt het met den vrijen Staat New York, wat die sedert 83 jaren geworden is; en wat is er van Kentucky geworden! Slavernij, slechts een andere naam voor despotismus.

Hoe staat het met het schoolwezen in de slavenstaten! De slechtste vrije Staat is verder vooruit in hetzelve, dan de beste slavenstaat.

Hier komen alle kinderen in eene en dezelfde school te zamen; niet zoo in de slavenstaten. De kinderen des slavenhouders zijn in de scholen van die der blanken arbeiders afgezonderd, en derhalve zijn de kinderen des arbeiders niet zoo goed opgevoed, als die des slavenhouders. Zij zoeken alle blanke en zwarte arbeiders tot slaven te maken en daarom zijn zij tegen de publieke of vrije scholen.

De vrije pers is in de Slavenstaten onderdrukt. Ik redigeerde in het jaar 1846 de *True American*, maar daar ik tegen de slavernij werkte bragten de Democraten de pers naar Ohio, als of zij zeggen wilden, dat de vrije pers slechts in eenen vrijen Staat te huis behoorde, en niet in eenen Slaven- of Despotenstaat.

Zij onderdrukken de vrije pers, niet wijl zij vreezen, dat de slaven hun de keel zullen afsnijden, neen, wijl zij vreezen, dat de blanke arbeiders, als deze gelijk zij eene beschaafde opvoeding genoten, ook eenen blik in de staatszaken zouden werpen.

Aan de andere zijde der Mason en Dixon lijn is niet eene courant, die het waagt voor Lincoln en Hamlin op te treden. (Edoch met uitzondering van den Staat Missouri!) Zij zou onderdrukt worden.

Uit de County Madison werden over de honderd huisgezinnen weggejaagd, omdat zij dachten, dat slavernij volgens de voorschriften van den bijbel onwettig was, en toch waarborgt de Constitutie geloofsvrijheid. Is de blanke aldaar niet een slaaf, en de Staat een despotische.

"Gij hebt een postkantoor opgerigt en wenscht, dat uwe brieven bezorgd zullen worden. Maar de President heeft bevel gegeven, dat de postmeesters in de zuidelijke Staten de couranten zullen onderzoeken en toezien, of zij ook revolutionair zijn, en, als zij dit zijn, moet hij ze verbranden. Wat koudt gij beter van eenen man verlangen, die nimmer eene vrouw of een kind lief had, die met de menscheid in oorlog leeft.— Doch wij moeten van dooden niets dan goeds spreken. Stappen wij dus van Buchanan af.

Douglas wist in het 1849 zeer wel, wat hij sprak, toen hij zeide, dat de vloek des Almagtigen op hem moest vallen, die het verdrag van Missouri aanrandde, maar in het jaar 1845, toen hij in den Senaat kwam en bespeurde, dat het Zuiden werkelijk de Territoren binnen wilde, kon hij van kommer drie dagen lang niets eten. Toen verscheen hem in den slaap een geest en hij zeide: "Wie zijt gij, almagtige geest, en wat wilt gij dat ik doen zal?", En de geest zeide: "Zie, Steven, ik ben de slavenmagt en als gij naar den Presidentsstoel wilt zien, dan moet gij mij aanbidden." En zie daar, Douglas viel op de knieën en bad. Den volgenden dag scheen hij licht te hebben bekomen en legde zelf de hand aan de Mason en Dixon lijn, welker aanrander bij vervloekt had.

Douglas staat op hetzelfde punt, op hetwelk Breckenridge en de Uniesplitters staan, en laat derhalve van hem af en stemt met mij voor den eerlijken BRAM LINCOLN!

EEN DUITSCHE DEMOCRAAT, ZOO ALS ER OOK HOLLANDSCHE ZIJN. — Eenige dagen geleden trad een duitsche Democraat in eenen winkel der tweede straat, en in een gesprek over politiek kwam er ook sprake van de Homestead Bill. — Toen een Republikein zich voor de vrije huisstede en tegen het landzwendelaarsstelsel verklaarde, riep de duitsche Democraat: "Wat! Gij beweert dat de vrije huisstede eene weldaad voor ons zou zijn? Dat zou een fraai huishouden geven! Dan kon elke vlegel immers van Duitschland komen, zich land toeeigenen en hetzelve bewonen!" Van dit gesprek is elk woord waar.— *Davenport (Ill.,) Dem.*

Het verbranden van slaven.

Aan den Redacteur van de New York Tribune:—

Mijnheer! — Ik heb dezer dagen de redevoering gelezen van eenen slavernijgezinden advocaat, gedaan te St. Louis, in eene Barrettvergadering, aldaar gehouden voor de jongste stemming. Sprekende van de "eigenaardige instelling," zeide hij, dat de slaven goed en minzaam behandeld werden; dat zij nimmer overwerkt of te slecht gevoed werden, en in hunnen tegenwoordigen toestand best af waren. En hij "tartte elken Abolitionist aan te toonen, dat er in den Staat Missouri ooit een slaaf aan den brandpaal verbrand was."

Ik denk, mijnheer, dat ik tot overtuiging van den heer kan aantoonen, dat er een slaaf in de Stad St. Louis verbrand is, en dat nog wel geene vijftig roeden van de plek, waar hij stond, toen hij die uitdaging deed; en hij moet het zich zeker herinneren, daar hij zijne toehoorders in den loop zijner rede berigtte, dat hij meer dan dertig jaren in de Stad St. Louis gewoond had.

De omstandigheid, voor welke ik zijne aandacht wenschte in te roepen, is deze: — Op den 28 April, 1836, doorstak een slaaf, met name Jobsua Mc Intosh, eenen beambte, die hem voor de eene of andere ligte overtreding gearresteerd had. De wond bleek doodelijk te zijn, en eenen korten tijd misleidde de neger de waakzaamheid zijner vervolgers, doch werd des namiddags van denzelfden dag gevat. Er kwam spoedig een volksoploop, die hem van de beambten afnamen, in het midden der stad aan eenen boom bonden, hout rondom hem stapelden, en op den helderen dag, en in de tegenwoordigheid van een onmetelijk gedrang van burgers, dood brandden. Ingesloten zend ik u een artikel, geknipt uit de Alton (Ill.) *Telegraph* van den 30 April, 1836, in welk blad een verhaal der ijselijke zaak verscheen. Het zegt: —

"Alles was stil als de dood, toen de beulen hout rom om hun slagtoffer stapelden. Hij zeide geen woord, tot dat hij voelde, dat de vlammen hem aantasten. Toen slaakte hij een vreeselijk gehuil, terwijl hij trachtte te zingen en te bidden, liet daarop het hoofd hangen, en leed in stilte, behalve in het volgende oogenblik: — Toen de vlammen hare prooi omringd, zijne oogen uit zijn hoofd gebrand, en zijnen mond oogenschijnlijk tot eene kool verschroeid hadden, stelde ie nand onder de menigte, die meer medelijden had dan de rest, voor, een einde aan zijn lijden te maken, door hem dood te schieten, waarop werd geantwoord, dat dit niet baten zou, daar hij toch al dood was. "Neen, neen," zeide de ongelukkige, "dat ben ik niet; ik lijd nog zoo veel als ooit: schiet mij dood, schiet mij dood!" "Neen, neen," zeide een der duivels, die digt bij het offer stond, dat zij aan het braden waren, "hij zal niet worden doodgeschoten. *Ik zou het vuur liever zwakker maken, als dat zijn lijden vergrooten kon;*" en de man, die dit zeide, was, gelijk wij vernemen, een beambte de justitie."

Drie jaren geleden was ik te St. Louis, en werden mij verscheidene beenderen van dezen ongelukkigen neger getoond, die bewaard werden door eenen man, die het verbranden bijwoonde— tijdens mijn bezoek aldaar hield hij een logement. De heer George F. Farrand, thans of laatstelijk te Muscatine, in Iowa, was er ook bij tegenwoordig, en heeft mij de plek zelve aangetoond, op welke dit treurspel plaats had.

Als bedoelde heer eenig bewijs verlangt van het verbranden van nog andere negers in den Staat Missouri, dan kan ik het leveren — bewijs van het verbranden van acht negers in de laatste tien jaren — en ontelbare voorbeelden van het verbranden van negers in al de slavenstaten.

TARRYTOWN, N. Y, 21 AUG., 1850

GILBERT J. GREENE.

EEN ANDER SLAVENSCHIP GENOMEN. — Een brief van Neuvitas, Cuba, aan de New York *Times*, meldt dat op den 14 Aug. l. l. de V. S. stoomboot *Crusader*, kapitein Maffitt, eene brik heeft genomen zonder papieren, vlag of naam. De brik had een slavendek gereed, en er was water en provisie aan boord voor 400 negers. De brik is een zeerooverschip, gewapend met zijstukken. Er was een overvloed van geweren, pistolen en hertsvangers aan boord. De equipage was groot en bestond uit waaghalzen van een woest voorkomen. Men denkt dat de brik was uitgerust, om met geweld het eerste het beste slavenschip, hetwelk zij op weg naar Cuba ontmoette, te nemen, en dan zoo veel negers in te pakken als zij bergen kon. De prijs werd naar Key West gezonden, onder het bevel van Luitenant J. E. Jewet.

AMERIKANEN DOOR MEXIKANEN IN ARIZONIA VERMOORD. — "Silver Searcher" schrijft als volgt aan de Cleveland *Plaindealer* uit Fort Buchanan, onder dagteekening van den 31en dezer:

"Wij hebben eene andere vreeselijke slagting in deze streek gehad. Maandag, den 23sten Aug. werden drie Amerikanen in de San Pedro mijn, 35 mijlen van dezen post af door Mexicanen vermoord, en de mijn van goederen enz. ter waarde van $ 3,000 beroofd. De moord werd begaan door mexicaansche voetsoldaten (peons!), die lang in de mijn gebruikt waren. De arme slagtoffers waren allen in den rug getroffen, terwijl zij aan hunne verschillende werkzaamheden waren, en vielen ongetwijfeld zonder eenige worsteling. Sedert ik het eerst in Arizonia kwam, ongeveer twee jaren geleden, zijn twaalf niets kwaads doende Amerikanen aldus door de Mexicanen gedood.

Er zal morgen eene algemeene vergadering van Amerikanen gehouden worden, om een besluit op deze laatste geweldpleging te nemen, en deze kan op vreeselijke weerwraak uitloopen. Het Gouvernement doet niets, en wij gevoelen dat wij ons zelven moeten helpen. Ik ben er voor eenen inval in Sonora te doen, en schade vergoeding voor het verledene te nemen en veiligheid voor het toekomende daar te stellen. Wat er tusschen Indianen en Mexicanen in Arizonia is omgegaan, wij hebben het er kwaad mede gehad, en er is weinig hoop op eenen beteren staat van zaken, voor Sonora door de Amerikanen veroverd en ongeveer de helft der manneiijke bevolking omgebragt is. Als wij er eens aangaan, dan zal het een wreed werk zijn.

EEN ALLERVREESELIJKST GEVAL VAN WATERVREES. — De Boston *Traveler* deelt het geval mede van zekeren Dascomb, te Roxbury, die stierf van Watervrees, veroorzaakt door de beet van eenen geliefkoosden wachtelhond. De geneesheer, die den man behandelde, zegt:

Hij zeide, dat hij eenige pijn en stijfheid in het handgewricht voelde, en vliegende pijnen van de wond, den arm op tot aan de borst.

"Ik heb nu ook," zeide hij, "eene duizelige pijn in het hoofd, en, doctor, sedert dezen morgen twee uren ben ik geheel buiten staat geweest om te slikken."

Ik zeide tot hem, "Goede mijnheer, ik kan bijna niet gelooven, dat gij het vermogen om te slikken verloren hebt. Als gij eens overeind gingt zitten in bed, en een weinig van deze thee naamt. Kom," zeide ik, "zit op en beproef het eens goed, en ik twijfel er niet aan of het zal wel gaan."

Hij deed zoo als ik verlangde, scheen al zijne wilskracht op te zamelen, en riep met geheel hoorbare stem. "Doctor, geef mij nu de thee."

Hij ontving het kopje, bragt het snel aan zijne lippen, deed eene geweldige poging om te slikken, slaagde er niet in, het vocht werd weder uitgespuwd, en hij zonk uitgeput achterover.

De voortgang der ziekte was gekenmerkt door eene afwisseling van dommeligheid, krampen, opschrikken, sidderen bij het geluid of vermelden van vochten, schuimende, slijmerige ophoestingen, krampachtig kermen, niet ongelijk aan half onderdrukt *hondengeblaf*, kruipen op handen en knieën door het bed, vergezeld van eene krabbende beweging der handen naar het beddelaken, en het verbergen des gezigts daarin. De uitdrukking van zijn gezigt was zoo, als ik nooit te voren gezien heb, noch taal kan afmalen.

Zondag morgen ten half twaalf ure traden hevige stuipen in, die, zes en dertig uren na den eersten aanval, in eene gelukkige verlossing door den dood eindigden.

EENE BEERENGESCHIEDENIS UIT BUTTE COUNTY. — Een correspondent van de Butte (Californie) Record, schrijvende uit Inskip, zegt: "Den 16den Julij verschenen vier of vijf grijsjes op de boerderij van Eliza Perry (die vijf of zes mijlen boven Inskip, aan den westelijken tak der rivier Feather gelegen is), en begonnen, na een van haar jong vee gedood te hebben, hunne vraatzucht aan zijn lijk te bevredigen. De grijze beer is veel woester, sterker en gevaarlijker dan de zwarte of bruine, doch dit was voor Eliza te beleedigend, om onverschillig aan te zien; haar geduld was ten einde, en zij gunde zich den tijd niet, om de kansen te berekenen. Zij legde met hare buks op eenen der grootsten aan, en begroef eenen kogel in zijne ruggegraat, die hem buitelend naar den grond zond; doch weldra kwam hij weder met een vreeselijk gebrul gedeeltelijk overeind, en deed eenen woedenden aanval op zijnen vijand in rokken, doch eer hij digt bij genoeg was, om de moedige vrouw aan te grijpen, laadde zij hare buks weder, en zond eene andere looden bode in zijn ligchaam om zijn werk te doen, en hield niet op voor haar achtste kogel het groote dier doorboorde, en hij dood nederviel, terwijl zijne medgezellen hun behoud in de bergen zochten. Er is een groot verschil tusschen dit voorval en een, dat verleden week te Crane Valley plaats had, toen twee of drie grijsjes des nachts naar de boerderij van eenen Duitscher gingen, en eene groote opschudding onder zijn vee maakten. Hij rukte uit met drie zeerevolvers, en schoot een zijner eigene kalvers achttien maal, en wel zoo moorddadig, dat het in den tijd eener *minuut* stonk, terwijl de grijsjes er rondom stonden en de grap aanzagen.

KAN DE NEGER IETS LEEREN? — Te Lexington, in Kentucky, woont een misvormde slaaf, oud een en twintig jaar, drie voet zes duim lang, en zich op krukken voortslepende, die eenen buitengewonen ijver en een groot verstandelijk vermogen ten toon spreidt. Een brief van eenen inwoner van Lexington zegt, dat hij zich zelven heeft leeren lezen, schrijven en cijferen, en ook uit zich selven grondig de algebra geleerd heeft. Een minzame vriend hielp hem in de driehoeksmeting en de berekening van eclipsen, en nu dorst hij naar kennis. Hij wenscht thans Brewsters Optics (gezigtkunde) te bestuderen, om zelf eene telescoop te maken, en te weten hoe hij zijne eigene glasen slijpen moet, en hij zal er zonder twijfel in slagen, als volharding alles te boven kan komen.

WM. B. ASTOR RIJK VEERTIG MILLIOEN. — De correspondent van de Philadelphia *Press* schrijft uit New York.

"De eene of andere onbescheidene het gewaagd hebbende door middel van de pers bekend te maken, dat Wm B. Astor slechts vijf en twintig millioen dollars rijk is, komt een vriend van den heer Astor tegen dezen beleedigenden laster op door te zeggen, dat hij ten minste veertig millioen rijk is, en dat de waarde zijner vaste goederen toeneemt, tegen den koers van drie millioen in het jaar. Ik zag gisteren den heer Astor door Broadway wandelen, met eenen stroohoed van zes schellingen op, en een pak kleederen aan, zoo als overal voor twintig dollars kon gekocht worden. De heer Astor had in den laatsten tijd begonnen prachtige diners te geven."

REGENMACHINE. — Een heer, die bij Boydton, in Virginie, woont, heeft beproefd het te laten regenen. Ten dien einde heeft hij eenen regentoren gebouwd — ten koste van $ 1,000 30 voet in doorsnede aan den voet en zestig voet hoog. Dezelve bevat zes buizen, die met droog pijnhout worden gevuld, hetwelk in brand wordt gestoken en aangehouden, tot dat de verlangde uitwerking op de elementen wordt voortgebragt. Zijne theorie is, dat de groote hitte, in de lucht boven den toren voortgebragt, zal maken dat de wolken boven denzelven zamentrekken, waarop er regen genoeg in die buurt vallen zal. Tot dus verre is de proefneming niet geslaagd, daar hij zelf gedurende de gansche lente en den ganschen zomer grootelijks van de droogte geleden heeft. Niettegenstaande deze mislukking, gelooft hij nog vast aan de uitvoerbaarheid en nuttigheid der uitvinding.

ONTZETTENDE ONTHULLINGEN; WAARSCHIJNLIJK EEN ONSCHULDIGE GELYNCHT! — Nieuwere onthullingen schijnen regt te geven op het gevoelen, dat Mayberry, die den 12 Julij, 1855, te Janesville, Wis., door eenen volkshoop werd opgehangen, geen moordenaar was. Het juist aan den gang zijnde onderzoek zal den staat van zaken zonder twijfel aan het licht brengen. Gelijk men zich herinneren zal, had dit treurig voorval (destijds ook in de *Nieuwsbode* medegedeeld,) ongeveer aldus plaats:

Op den 18 Junij, 1858, kwam Mc Comb, die onlangs op vermoeden van eenen dubbelden moord te Ottawa, Iowa, vervolgd werd, en die destijds niet ver van Rockford, Wis., woonde, te Janesville en deelde mede, dat zekere Alger vermoord was, en dat Mayberry de moordenaar was. Hij verklaarde zijne bekendheid met den moord door het berigt, dat Mayberry hem de zaak in eenen staat van dronkenschap had medegedeeld, en bragt de tot onderzoek der zaak uitgezondenen naar de plaats en tot digt aan de plek, waar het lijk lag.

Mayberry, die middelerwijl te Rockford was gevangen genomen, werd naar Janesville gebragt, waar hij op den 12 Julij, 1858, voor regter Doolittle zijn proces onderging en alleen op de getuigenis des genoemden Mc Comb's schuldig werd bevonden aan moord. Toen hij van het regth is naar de gevangenis werd terug gebragt, omringde hem plotseling een hoop onbekende lieden, wierp hem eenen strik om den hals en hing hem, na dat men hem door de stad had gesleept, aan eenen boom op. Hij betuigde tot in zijn laatste oogenblik zijne onschuld.

De misdaden, waaraan zich Mc Comb onlangs heeft schuldig gemaakt, en andere omstandigheden schijnen aan te duiden, dat Mayberry onschuldig en Mc Comb zelf de moordenaar van Alger was. De laatste heeft sedert dien tijd eene reeks der afschuwelijkste misdaden bedreven en onheil over eene ontelbare menigte huisgezinnen gebragt. Het laatste misdrijf, waarvan hij beschuldigd wordt, is de vermelde dubbelde moord in Iowa. Op zijne gevangenneming is eene belooning van $ 1,500 gezet. Moge het der policie gelukken het monster aan de handen der geregtigheid over te leveren.

HET IERSCHE HART — De gehechtheid van het iersche hart aan bloedverwanten schijnt bijna bovennatuurlijk. Te Chicago werd, eenige dagen geleden, een jonge Ier, op weg naar eenen brand, door eenen slangwagen overreden en gedood. Hij werd Vrijdag begraven, en bij dezelfde gelegenheid deelde zijne zuster in de lijkplegtigheid. Zij waren weezen, en de schok van zijne plotselijken dood bleek meer te zijn, dan de zuster dragen kon. Zij bezweek er onder, en broeder en zuster liggen naast elkander.

DE ZIEKTE IN DE AARDAPPELS. — Een engelsche scheikundige J. & RUMBALL, heeft in de Mark Lane *Express*, eene reeks van artikelen geplaatst, in welke hij meldt, dat de naaste oorzaak van de aardappelziekte is "werking der electriciteit op de meeste knollen, die door vele jaren van te vette bouwing verzwakt zijn," en dat zij zich gewoonlijk, drie dagen na eene donderbui aan de bladeren vertoont, ofschoon zij somtijds, in vochtig, drukkend weder voorkomt. Hij heeft eenige proefnemingen gedaan, op de boerdery van den heer Lawe, te Rothamsted, welke die gevoelens schenen te bekrachtigen. Hij maakte eenige aardappels van gezonde struiken bloot, galvaniseerde sommige en electriseerde andere, en in elk geval werd de ziekte voortgebragt, terwijl de overige aardappelen gezond bleven.

EENE HELSCHE DAAD. — Het doet ons leed te vernemen dat er verleden week in town Bristol, Wis, eene allerduivelachtigste daad werd bedreven. Bij Mr. B. Pike, een gegoed landbouwer dier town, was den 22 Aug. de oogst afgeloopen en zijn graan op schelven gezet — 4 schelven terwe, elk van 500 bushels; eene schelf gerst van 100 bushels; 2 schelven haver, elk van 400 bushels, en 19 ton tam hooi. Dit was de opbrengst van zijnen arbeid des jaars. Op dien avond, omstreeks middernacht, ontdekte men dat deze schelven graan en hooi in brand stonden, en deze verbranden geheel en al. Een paardenstal daar digt bij werd ook omvergehaald, om de paarden te redden, het geen slechts met het grootste gevaar gelukte.

Het duldt geen twijfel, dat deze vernieling van eigendom in het groot het werk was van eenen duivel in menschengedaante. *Kenosha Times.*

WAT EEN LUCHTREIZIGER AANBIEDT TE DOEN. — Een pennsylvanische luchtreiziger biedt den burgers van Cleveland, Ohio, eene reeks van bij uitstek schoone dingen aan. Hij wil alleen in zijnen luchtbal opgaan voor $ 200; met een paard voor $ 300 en zijne onkosten; met een paard en eene buggy voor $ 400; met twee paarden en eene dame op een derzelven voor $ 500. Hij wil van de hoogte van eene mijl door middel van eene parachute nederdalen, of zal eene dame in zijne plaats zenden, voor $ 500. Als de burgers een weinig ligchamelijke beweging verlangen, behoeven zij slechts den laagst mogelijken prijs te betalen. — dan kunnen zij er toch nog altijd op rekenen, eenen ezel te zien opstijgen.

TERROR PANICUM. — De ontsteltenis schijnt in Texas nieuwe kracht te hebben bekomen. Er wordt van nog meer hangen en branden, de ontdekking van nog meer oproerige zamenrottingen, het zij wezenlijke, hetzij denkbeeldige, berigt gegeven. De negers en de *slavernijvijanden* (abolitionisten,) die door de slavenhouders en hunne vrienden gedood zijn, zijn de eenige slagtoffers geweest. Of de ontsteltenis op wezenlijke of slechts op ingebeelde gevaren gegrond is, hier mag men dat eens overwegen, of het verstandig zou zijn, over onze nationale Territoren een stelsel uit te strekken, dat aan zulke ontsteltenissen en zamenrottingen met zoodanige bloedige gevolgen onderhevig is.

EEN TREIN VAN HET SPOOR GEWORPEN. — Op den dag der algemeene vergadering te Monmouth, welke verleden Woensdag, bij Young American Station, beneden Galesburg, plaats had, werd een eccentriek, *switch* of zoo als het ding heeten mag, waardoor een trein op een ander spoor wordt gebragt, omgedraaid. Het gevolg hiervan was, dat de met volk beladen excursion of uitstapjestrein op twee wagens liep, die op het zijspoor stonden, die tot spaanders verbrijzelden, en oogenblikkelijk eenen man des treins doodden. De eccentriek was eenige minuten voor de trein aankwam nog geheel in orde. De wachter derzelve verliet dezelve om iets anders te doen. Zoodra hij zich had omgekeerd, veranderde de eene of andere van Satan bezeten Douglasman dezelve, ten einde eene botsing en een verlies van menschenlevens te veroorzaken. Het is bij uitstek gelukkig, dat de uitslag der botsing zoo weinig schadelijk was.

Dit is voor het eerst niet, dat de Douglasmannen getracht hebben, Republikeinen op uitstapjestreinen het leven te benemen. Onze lezers zullen zich de rails herinneren, die werden opgetrokken van den Chicago, Alton en St. Louis Spoorweg, door eenige Douglasmannen, in den nacht na de Republikeinsche vergadering te Springfield, en hoe op het haar af de passagiers een vreeselijk levensverlies ontkwamen. Het is als of Douglas zijnen eigen roekeloozen, vernielenden geest in zijne proslavernij werktuigen en oproerige volgelingen had uitgestort. — *Chicago Tribune.*

TOM SAYERS DOOR EENEN VOERMAN NEDERGEWORPEN. — Toen Tom Sayers onlangs langs den Holloway weg, bij London reed, kwam het wiel van zijne chaise in aanraking met dat van eene kar, welks voerman Tom de zweep over de schouders legde. Dit was voor onzen kampvechter te veel; hij sprong van zijn rijtuig en trok den karreman van zijne kar. De karreman beantwoordde dit met Tom op den grond te werpen. Hierop, de bijstanders Tom Sayers herkennende, riepen zij: "Ha ha, Tom, gij hebt eenen anderen Heenan beet!" Het geluid van Tom Sayers naam was genoeg voor den karreman, die snel zijn rijtuig besteeg, klaarblijkelijk in het bewustzijn, dat hij eenen bok had geschoten, maar volstrekt niet verlangend om de verdere bijzonderheden te onderzoeken.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN,

INDEPENDENCE, 18 Aug. De brievenmaal van Santa Fe kwam hier heden aan. Met dezelve hebben wij berigt ontvangen, dat de troepen te Hatch's ranche, onder commando van luitenant Frank, eene schermutseling had met vijf en twintig Camanches (Indianen.) Zij waren op eenen strooptogt uit. Twee werden gedood, en verscheidenen gewond. Kort daarna werden de kudden van Monterey omringd en weggedreven, en andere rooverijen bedreven. Onder de bestaande omstandigheden werd het door de officieren te Fort Union voorzigtig geacht, versterking naar Hatch's ranche te zenden, en er wordt eene andere schermutseling te gemoet gezien.

Majoor Ruff, commandant aan de Pecos, zegt men, heeft een gevecht gehad met de Camanches, met welken uitslag weet men niet.

Alles voorspelt eenen algemeenen Indiaanschen oorlog, en de indiaansche stammen zullen weldra genoodzaakt worden er deel aan te nemen. Zij worden thans zoo vermetel, dat zij de treinen aanvallen. Van Harper werden bij daglicht honderd en dertien stuks vee weggehaald, en hij is thans verpligt met twee juk ossen voor elken wagen voort te scharrelen.

De troepen van majoor Sedgwick trachtten de Indianen zoo goed te volgen als hem mogelijk is, maar de roode honden zijn hun te slim.

ST. JOSEPH, 14 Aug. Men berigt, onder dagteekening van Denver City, 7 Aug., dat de V. S. troepen van de forten Kearney en Riley, omstreeks 24 Julij, digt bij Bent's Fort, een gevecht hadden. Zij eischten van de Indianen hen op, die de jongste geweldadigheden bedreven, en op hunne weigering om hen over te leveren, vielen zij hen aan. Vijf Kiowa's werden gedood en 13 gevangen genomen. De laatsten werden in het Fort gelaten en de troepen gingen naar Arkansas, doch Bent, eenen aanval vreezende, zond eenen bode uit op verkenning, maar deze werd door de Indianen gescalpeerd en zij lieten hem voor dood liggen. Het gelukte hem echter met zijnen kalen kruin naar het kamp te kruipen en hij zal waarschijnlijk herstellen.

Bent slechts eenen kleinen voorraad levensmiddelen hebbende, en moeijelijkheden vreezende, liet de gevangenen los.

De Arapahoes en Cheyennes, die onlangs te Denver waren, zijn rondom het fort gekampeerd, en beloven Bent tegen de Kiowas te verdedigen.

ST. PAUL, Minn. 30 Aug. Een Ier, met name Patrick Nolan, verdronk zich gisteren in de rivier, nabij dezelfde plaats, waar een duitsch meisje eenige dagen geleden zelfmoord beging.— De reden voor deze daad was, dat zijne vrouw het eten niet intijds gereed had.

WASHINGTON, 31 Aug. — Verleden Donderdag zijn er berigten van New Orleans ontvangen, met nieuws uit Texas.

Er vielen dagelijks in verscheidene deelen des Staats nieuwe gebeurtenissen voor, die de bestaande opschudding aanmerkelijk vermeerderen. Onder anderen zegt men, dat zekere Pierce gearresteerd is op de beschuldiging van medepligtig te zijn aan het verbranden van de stad Henderson, en dat de bewijzen bijna stellig tegen hem zijn.

Het volk jaagt uit de boven counties des Staats iedereen, die slechts in het minst van abolitionismus verdacht wordt.

De stad Mount Vernon is door brandstichters verwoest, van welke er een gevangen en gehangen is.

Een plan om Sulphur Springs te verbranden is ontdekt. Een negerslaafprediker bekende, dat hij en anderen eenen zekeren tijd bepaald hadden, om al de gebouwen in die plaats te verbranden, en andere gewelddadigheden te plegen; en dan in geval zij de blanken niet konden verdelgen, zouden zij al de paarden nemen en naar de indiaansche natie vlugten.

NEW ORLEANS, 31 Aug.— Berigten uit Honduras melden, dat Walker de oude Federale Centraal Amerikaansche vlag opgeheschen, en de wedergeboorte en Unie van al de Centraal amerikaansche Staten voltooid heeft, namelijk: Honduras, Guatamala, Nicaragua, Salvador en Costa Rica.

Hartverscheurende ramp.

De stoomboot *Lady Elgin* vertrok verleden Donderdag avond van hier naar Chicago, met een gezelschap uit deze stad, dat een pleizierreis ging doen, in alles over de VIER HONDERD PERSONEN sterk! Zij kwam goed en wel te Chicago aan en verliet die stad op hare terugreis Vrijdag avond, omstreeks 11 uren. Ten 2 ure in den morgen, toen zij op de hoogte van Winetka was, ongeveer negen mijlen van de kust af, werd zij door den schooner *Augusta* die met timmerhout was geladen en naar Chicago voer, aangevaren, en zonk in den tijd van dertig minuten.

Een aantal personen vertrok met den morgentrein van 3 uren van Milwaukee, naar Winetka, het tooneel des ongeluks. De trein was beladen met de betrekkingen en vrienden van hen, die op de ongelukkige boot waren benevens berigtgevers der stadpers.

Eer wij op het jammertooneel aankwamen, waren er nog slechts vier dooden gevonden en naar Chicago gebragt. Aan de meerkust woei de wind woedend, en de golven slogen met vreeselijk geweld tegen den steilen oever. Wij mogen niet hoe het mogelijk was, dat zij, die zoo gelukkig waren van den oever te bereiken, tegen die steilte op en buiten gevaar geraakten. Langs het gansche strand kon men stukken van het wrak zien drijven, maar er was geen menschelijk ligchaam in het gezigt. Allen, allen, behalve zij, die den oever reeds bereikt hadden, waren weggezonken.

Van de burgers van Winetka vernamen wij eenige bijzonderheden. Zaturdag morgen, ongeveer ten zes ure, kwam de boot, welke de ontkomenen bevatte, die het eerst den oever bereikten, aan het huis van den heer Gage, liepen de lieden op en verhaalden hun het ongeluk. De

buren werden terstood verzameld, en er werden terstond toebereidselen gemaakt met touwen en ladders, om allen te redden, die den oever levend bereiken konden. Aan het strand kwamen te zigen zij talrijke stukken van het wrak in alle rigtingen drijven, waarop zich de verdrinkende ongelukkigen vasthielden, en velen waren zoo digt bij, toen zij van uitputting los lieten, dat men hen duidelijk kon zien te gronde gaan, en die op het strand stonden waren magteloos om hen te redden.

Van het tooneel aan boord der rampzalige boot, geeft een der geredden, Ald. Crilly, de volgende beschrijving.

"Wij verlieten Chicago tusschen tien en elf uren. Het was zeer mistig, maar er was geen schijn van eenen buitengewonen storm. Ik was naar bed gegaan, toen het aanvaren plaats had, hetwelk ongeveer ten twee ure was. Charles Everts sliep bij mij. Wij hoorden het gekraak en stonden terstond op. De boot was door den schok op zijde geworpen, en het viel ons nimmer kelijk moeijelijk in de kajuit te komen. Daar liepen de passagiers schreeuwende, en in groote ontsteltenis door elkander. Kapitein Wilson kwam in de kajuit en zeide hun aan de andere zijde der boot te gaan en verzocht mij hem te helpen.

Ik kon het water hooren binnenstroomen. Spoedig daarna kwam de kapitein weder in de kajuit, en gelastte al de passagiers op het orkaan dek te gaan. Wij gingen allen naar boven, en het dek bereikende, zagen wij hen planken en deuren over boord gooijen, en velen achter dezelven in het water springen. Het kan niet over de 20 minuten geweest zijn na het aanvaren voor zij zonk, en ik zal nimmer het schreeuwen en gillen van dat oogenblik vergeten. Het was verschrikkelijk.

Het orkaandek, gemaakt in twee stukken, waarvan het achterste gedeelte het grootste was. Ik herinner mij, terwijl het dreef, er op gezien te hebben Charles Everts, Frank McCormick en zijne zuster, Miss Murphy en James McManus en zijne vrouw. Ik zag ook James Shehan. Het orkaandek was zeer dun en maakte een zeer armzalig vlot uit.— Te dezer tijd waren er ongeveer veertig bij, — ik meen op de achterste helft.

Ik zag jufvrouw Rice in het water worstelen en greep haar bij het haar, en slaagde er in haar op het vlot te krijgen. Zij had haar kind onder haren arm. Ik bespeurde dat het levend was. Zij hield zich aan het vlot vast, tot dat dit op twintig voet van den oever gekomen was, waarbij het bloed bestendig uit de toppen harer vingers stroomde.

Toen wij de branding bereikten, sloeg de eerste golf, die ons trof, iedereen van het vlot, behalve den kapitein en mij zelven. Ik herinner mij Martin Delany te hebben hooren roepen: "Om Godswil houd mij vast, of ik zal verdrinken.

De kapitein deed zijn best, om jufvrouw Rice te redden, maar het was te vergeefs, zij verdronken beiden. Zij moet ongeveer 20 voet van den oever af ten onder zijn gegaan, en hield tot het laatste oogenblik haar kindje vast. De volgende golf, die ons trof, brak het vlot aan stuk. Ik ging naar onder en kwam weder boven.

Ik kon niet zwemmen, en kon niets zien om mij aan vast te houden. Ik ging weder naar onder, en toen ik weder bovenkwam, was ik een voet of acht van Tom Keogh af, die zich op een stuk eener deur bevond. Ik trachtte het te grijpen, werd er bijna bewusteloos door gestooten en ging weder naar onder.

Mijne herinnering was volmaakt; ik begon te gelooven, dat al mijne pogingen vruchteloos waren, doch was gelukkig genoeg van een stuk eener deur vast te krijgen, en slaagde er in digt bij den oever te komen, waar Ed. Burke mij een touw toewierp. Ik greep het en hij rukte het uit mijne handen; toen kreeg ik het tusschen mijne tanden, en hij trok mij aan wal.

De oever, waar ik aan wal kwam, is veertig voet hoog en zeer steil, zoodat velen hunner, die het land bereikten, weder door de golven werden weggesleurd.

Men schat het getal der omgekomenen op tusschen de drie en vierhonderd. Nadere bijzonderheden zullen wij in ons volgend nommer mededeelen. *Milwaukee Daily News.*

HET BLOED IS HET LEVEN.

Niet langer zullen de arme lijders in ons land kwijnen, hunne gestellen gefolterd en vertrokken door sterke en gevaarlijke mineraal medicijnen; zij zullen tot de fontein van gezondheid komen, gevonden in eenvoudige kruiden en wortels uit de voorraadschuur der natuur. De BERGKRUIDEN PILLEN, samengesteld van onschadelijke bergplanten, zullen hunne ziekte bereiken en doen ophouden, en het bloed, vernieuwd en gereinigd, de grondstoffen van gezondheid door het ligchaam laten voeren; het verbroken gestel herbouwende, en leven en gezondheid brengende, waar zonder dezelven de ondergang der hoop zou zijn geweest — het zwakke gekerm van lijden, ten laatste geeindigd door de koude hand des doods. Laat vooroordeel uwe betere rede niet overstelpen; beschouwt deze pillen niet gelijk andere; laat uwe wanhoop, na al het andere beproefd te hebben, u niet terughouden van deze te beproeven. Het bloed moet zuiver zijn, en dan is ziekte onmogelijk. Welk eene groote en toch eenvoudige waarheid is dit! Zij beroept zich op het gezond verstand van allen; en is de groote sluitsteen der geneeskunst. JUDSON'S MOUNTAIN HERB PILLS zullen het zoo zeker zuiveren en reinigen als de zon morgen zal opgaan.

Judson's Mountain Herb Pills worden verkocht bij alle medicijnkoopers.

☞ Aanwijzing van het gebruik der pillen. Gewoonlijk neemt men slechts drie pillen;—doch zwakke personen moeten met een of twee beginnen; sterke kunnen er zes op eens nemen.

IETS VOOR JONGE DAMES EN HEEREN.

De ondergeteekende zal aan iedereen, die het verlangt, (kosteloos) zenden, het Recept en de voorschriften tot het maken van eenen eenvoudigen *plantenbalsem*, die, in van twee tot acht dagen, *Puisten, Vlekken, Tanigheid, Sproeten, Bleekheid*, en alle onzuiverheden en ruwheid van de huid zal wegnemen, en dezelve laten — gelijk de natuur bedoelde dat zij zijn zou — *zacht, helder, glad* en *schoon*. Zij die het recept verlangen, met volledige inlichtingen, voorschriften, en raad, gelieven te bezoeken of zich schriftelijk te wenden (met een poststempel voor het antwoord) tot

JAS. T. MARSHALL,
Practical Chemist.
No. 32 City Buildings, New York.
544—3m.

Kennisgeving.

De Hollandsche Republikeinsche club te Milwaukee houdt geregeld bijeenkomst, op elken Vrijdag avond, in het schoollocaal van den heer N. Schans, Cherry straat, tusschen de 12 de en 13de straat.

Er liggen aldaar een groot aantal exemplaren der Nieuwsbode ter beschikking der leesgragen.

Namens het bestuur,
J. Johns, Secretaris.

LET WEL!

Personen, die ons in den kampstrijd om het Presidentschap op eenige andere wijze de behulpzame hand willen bieden, dan door ons stukken ter verspreiding te zenden, worden verzocht ons ten minste van het betalen der vracht te verschoonen.

CORRESPONDENTIE.

MR. W. F. OTTEN, New York City.

In het laatst der maand Julij is van hier, franco per Express een pakketje aan UEd. afgezonden. — Mogt UEd. bij ontvangst dezes, nog *niet* in het bezit daarvan zijn gelieve Letsdro alsdan *dadelijk* voor mij van de express comp. af te vragen. —

MARKTPRIJZEN.

Wekelijksch verbeterd door BACON & SPRANGERS.
SHEBOYGAN, WIS., den 12 September 1860

blanke Winter Tarwe,	℔ bushel	$ 0.95	@ 1.04
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	— 0.80	@ 0.90
Rogge,	„ „	— 0.40	@ 0.50
Gerst	„ „	— 0.45	@ 0.55
Haver	„ „	— 0.20	@ 0.25
Ind. Koren,	„ „	— 0.50	@ 0.60
„ „ in Aren,	„ „	— 0.25	@ 0.30
Witte Boonen,	„ „	— 0.50	@ 0.60
Erwten,	„ „	— 0.40	@ 0.50
Aardappelen,	„ „	— 0.15	@ 0.25
Gras Zaad,	„ „	— 1.75	@ 2.00
Droogo Appels	„ „	— 2.75	@ 0.00
Groene Appels,	℔ barrel	— 0 00	@ 0.00
Spek [mess]	„ „	— 0.00	@ 0.00
Zout,	„ „	— 1.37	@ 0.00
Wit Visch,	„ „	— 3.00	@ 0.00
Winter Tarwe meel,	„ „	— 5.50	@ 6.00
Meel extra 2de kwaliteit,	„ „	— 3.50	@ 4.50
„ super fijn,	„ „	— 3.00	@ 0.00
Roggemeel,	„ „	— 1.50	@ 0.00
Boekweitmeel,	„ 100lbs.	— 0.00	@ 1.50
Ind. Korenmeel,	„ „	— 1.20	@ 2.00
Vleesch	„ „	— 3.00	@ 7.00
Spek	„ „	— 0.06	@ 0.07
Boter	„ „	— 0.09	@ 0.10
Eijeren	per dozijn	0.07	@ 0.08
Timmerhout	„ M	— 6.00	@ 10.00
Hout,	„ cord	— 1.25	@ 1.50
Geslagte Varkens,	„ „	— 4.20	@ 0.00
Hammen,	„ „	— 0.09	@ 0.10
Shingles	„ „	— 1.25	@ 1.58
Hooi	„ ton	— 6 ,00	@ 0.00

Advertentien.

Henry van Tilborg

door den Gouverneur dezes Staats tot Openbaar Notaris aangesteld zijnde, biedt zich ten allen tijde aan tot het uitmaken van eigendomsbewijzen, het opstellen en bekrachtigen van contracten en testamenten, en verder alles wat tot het ambt behoort.

Het kantoor is aan het Cedar Grove Post Office, in town Holland, Sheboygan Co., Wis.
Woensdag, 22 Augustus, 1860.

(NIEUWE JAARGANG.)

WISCONSIN STATE JOURNAL.

Dag-, week, en drie weeksblad.

HET OFFICIELE BLAD VAN DEN STAAT.
David Atwood, Horace Rublee, en Harrison Reed,
REDACTEURS EN EIGENAARS.

Bij eene wet der Legislatuur is de *State Journal* het officiele blad van den Staat, en levert als zoodanig de wetten en alle wettelijke bekendmakingen, die eene in het lichtgeving in den zetel des gouvernements vereischen. Het levert volledige en geloofwaardige berigten van de werkzaamheden der Legislatuur en des Oppergeregtshofs, en van alle politieke vergaderingen in de hoofdplaats des Staats. Het dag- en drieweeksblad bevat echte bescheiden van de *beslissingen van het Oppergeregtshof*, die uitsluitend voor dit blad worden gereed gemaakt, en die verscheidene malen den inteekeningsprijs waard zijn. Er begint een nieuwe jaargang in September.

VOORWAARDEN.

Weekblad — $ 1,50 in het jaar, in vooruitbetaling. Tien exemplaren voor $ 10.
Drieweeksblad — $ 3,00 in het jaar. Tien exemplaren voor $ 20.
Dagblad — $ 6,00 in het jaar.

VOOR DEN KAMPSTRIJD.

De wekelijksche *State Journal* zal gedurende den Congressionelen Kampstrijd, die aanvangt de laatste week in Augustus, en eindigt met het nommer, dat op den stemdag in November volgt, voor *vijf en twintig cents* aan abonnenten gezonden worden.

De eenige bereiding,

WAARDIG

het algemeen vertrouwen en de algemeene begunstiging,

want staatsmannen, regters, geestelijken, dames en heeren, in alle deelen der wereld, getuigen van de krachtdadigheid van Professor O. J. WOOD'S *Hair Restorative* (Haar Hersteller of Versterker,) en heeren van de pers zijn eenstemmig in deszelfs lof. — Slechts weinige getuigschriften kunnen hier geleverd worden; zie de circulaire om meer, en het zal u onmogelijk zijn te twijfelen.

47 Wall street, N. Y. 20 Dec. 1858.

Heeren! — Uw schrijven van den 15den dezer is ontvangen, hetwelk zegt dat gij gehoord hebt, dat ik baat had gehad bij het gebruik van Wood's Hair Restorative, en mij om een getuigschrift verzoekt, als ik er niets tegen heb dit te geven.

Ik zend het u met genoegen, omdat ik denk het verpligt te zijn. Mijn ouderdom is ongeveer 50 jaar; de kleur van mijn haar is bruin, en het is geneigd tot krullen. Een jaar of vijf, zes geleden, begon het grijs te worden, en het vel van de kruin deszelfs gevoel te verliezen en roos zich daarop te vormen. Elke dezer onaangenaamheden nam mettertijd toe, en ongeveer vier maanden geleden kwam er eene vierde bij, dat namelijk het haar van de kruin begon uit te vallen en dreigde mij kaal te maken.

In dezen onaangenamen toestand werd ik genoopt Wood's Hair Restorative te gebruiken, hoofdzakelijk om het uitvallen van mijn haar te weren, want ik had waarlijk geene verwachting, dat grijs haar ooit zijne oorspronkelijke kleur kon terugkrijgen, behalve door verwen. Doch ik was grootelijks verwonderd, na het gebruik van slechts twee fosschen te bevinden, dat niet alleen het uitvallen ophield, maar dat de kleur aan de grijze haren werd teruggegeven en het gevoel aan de huid, en dat de roos ophield zich op mijn hoofd te vormen, seer tot blijdschap mijner vrouw, door wier verzoek ik bewogen werd het te beproeven.

Hierom, onder de vele verpligtingen, die ik aan harer kunne heb, beveel ik allen echtgenooten, die de bewondering hunner vrouwen op prijs stellen, aan, met mijn voorbeeld hun voordeel te doen, en het te gebruiken als zij grijs of kaal worden.

Met achting,
BEN. A. LAVENDER.

AAN O. J. WOOD & Co.,
444 Broadway, New York.

Mijn gezin is uit de stad afwezig, en ik ben niet langer in No. 11 Carrol Place.

STAMASTON, Ala; 20 Julij, 1859.

AAN PROF. O. J. WOOD:

Waarde Heer! — Uw "Hair Restorative" heeft mijn haar zoo veel goed gedaan, sedert ik het begon te gebruiken, dat ik deszelfs uitwerkselen op het haar, die groot zijn, aan het publiek wensch bekend te maken. Een man of eene vrouw moge bijna van haar beroofd zijn; en door toevlugt te nemen tot uw "Hair Restorative", zal het haar schooner worden dan ooit; ten minste dit heb ik ondervonden. Gelooft het allen!

De uwe
WM. H. KENEDY.

P. S. — Gij kunt het bovenstaande publiceeren, als gij wilt. Door dit in onze zuidelijke bladen te doen, zult gij in het Zuiden meer kalanten bekomen. Ik zie verscheidene uwer getuigschriften in de *Mobile Mercury*, een sterk zuidelijk blad.

W. H. KENEDY.

Wood's Hair Restorative.

Professor O. J. WOOD: Waarde Heer! — Het ongelukkig gebeuld hebbende van het beste gedeelte van mijn haar te verliezen, ten gevolge der gele koorts te New Orleans in 1851, werd ik genoopt de proef van uwe bereiding te nemen, en bevond dat het juist beantwoordde aan hetgeen er noodig was. Mijn haar is nu dik en glanzig, en geene woorden kunnen mijne dankbaarheid jegens U uitdrukken, voor het geven van zulk eenen schat aan lijdenden.

FINLEY JOHNSON.

☞ Het Restorative is in fosschen van drierlei grootte gedaan, namelijk: groote, middelmatige en kleine; de kleinen bevatten eene halve pint, en worden verkocht voor een dollar het stuk; de middelmatigen bevatten naar evenredigheid ten minste 20 per cent meer dan de kleinen, en worden verkocht voor twee dollars het stuk; de groote houden een kwart, naar evenredigheid 40 per cent meer, en worden verkocht voor drie dollars.

O. J. Wood & Co., Eigenaars, 444 Broadway New-York, en 114 Market Street, St. Louis, Mo.

En wordt verkocht bij alle goede drogisten en verkoopers van galanterien.

Potten en Pannen.

PETER BERNS, pottenbakker, in de negende straat, nabij de oude Plank Road, Sheboygan, Wis. bevestigt zijnen voorraad van pottenbakkerswaren aan, en belooft eene goede bediening en civiele prijzen.

508 tf.

LAARZEN & Schoenen,

van de beste hoedanigheid en de laagste prijzen,

pas ontvangen in den winkel van

A. P. LYMAN.

St. Charles Hotel

Marktplaats, ... Milwaukee
D. UPMAN, eigenaar.

Aan het reizend publiek wordt bij dezen bekend gemaakt, dat ik het vroeger door den heer THEODOOR WETTSTEIN in mijn huis gehouden logement, onder bovenstaanden naam, zal voortzetten. — Dit huis is thans op het elegantst gemeubileerd, staat in het drukste gedeelte der stad en biedt den reiziger alle mogelijke gemakken aan.

De heer WETTSTEIN, dien ik tot mijnen medehelper verkozen heb, zal met mij zorg dragen, dat de mij bezoekenden het hotel tevreden verlaten.

D. UPMAN.
Milwaukee, Wis. Junij 1860. 539—3m.

La Crosse en Milwaukee

Rail Road trains verlaten Milwaukee 5 minuten voor 2 ure.

A. GEERLINGS,
La Crosse en Milwaukee RailRoad Agent
MILWAUKEE, 1 Sept. 1860. 539tf.

KENNISGEVING.

Daar volgens de wet alle kerkgemeenten in het kantoor van den County Klerk moeten worden aangegeven, en alle daarop betrekkelijke boeken verbrand zijn, worden de respectieve kerkbesturen opgeroepen, om zoo spoedig mogelijk de organisatiebewijzen in het kantoor van den ondergeteekenden in te leveren.

AUGUST POTT, County Klerk.

Dr. HOOFLAND'S

Duitsche Medicijnen,

de

GROOTE KEUR GENEESMIDDELEN

van de tegenwoordige eeuw, hebben slechts door jaren proefnemingen hunnen grooten aftrek verworven. In alle gevallen geven zij de grootste voldoening.

Dr. HOOFLAND'S DUITSCH BITTER.

zal stellig genezen

Leverziekte, kwade spijsvertering, geelzucht, zenuwzwakte, ziekten der nieren,
en alle ziekten, die uit eene ongestelde lever of zwakheid der maag en spijsverteringswerktuigen ontstaan en zullen stellig voorkomen
Gele koorts, gal koorts, en koude en heete koorts.
Zie onzen almanak tot bewijs. Prijs, 75 Cents de flesch.

Dr. Hoofland's Balsamic Cordial

zal stellig genezen

Hoest, verkoudheid, heeschheid, luchtpijpontsteking griep, croup, longziekte, aanvangende tering,
en heeft de verbazendste genezingen bewerkt, die ooit bekend waren van
gezetelde tering.
Als een versterkingsmiddel voor afgang is het onvergelijkelijk. Prijs 75 Cents de flesch.

D. Hoofland's duitsche Pillen,

die in geheel Europa en Amerika goed bekend zijn, hebben hier geene aanbeveling noodig. Zij zijn geheel plantaardig, met groote naauwkeurigheid bereid en met suiker overtrokken. Geene betere buikzuiverende Pillen kunnen gevonden worden. Prijs 25 Cents de doos.

Deze medicijnen worden bereid door Dr. C. M. JACKSON & Co., Philadelphia, Pa., en verkocht overal bij droogisten en medicijnverkoopers. De handteekening van C. M. JACKSON zal op de buitenzijde van elke flesch of doos staan.

In onzen *"Everybody's Almanac"*, die alle jaren wordt uitgegeven, zult gij getuig- en aanbeveelberigten vinden, uit alle gedeelten des lands. Deze almanakken worden door al onze agenten weg gegeven.

Aan de bezitters

VAN

COUNTY TAX CERTIFICATEN.

IN GEVOLGE SECTIE 3, HOOFDSTUK 2 eener wet der Legislatuur, goedgekeurd 9 Maart 1860, getiteld "eene wetsbepaling ter verligting van Sheboygan County, wordt bij dezen kennis gegeven aan alle personen, die tax certificaten in bezit hebben, uitgegeven door den ondergeteekende of zijne voorgangers in het ambt, dat zij hen dezelven op of voor den 6 Mei a. k. aan hem ter hand stellen om opgeteekend te worden.

JOHN GEE,
Sheboygan, 28 Maart, 1860. County Tresaurier.

NIEUWE

Goederen.

1860.

A. P. LYMAN,

verzoekt de aandacht van het publiek voor zijnen nieuwen en goedkoopen voorraad van goederen, dien hij juist ontvangen heeft.
Den 2 Mei 1860.

J. CHRISTIAN & ZOON.

Koopman in kruideniers-waren, levensmiddelen, aardewerk porcelein, ijzerwaren, galanterien enz., enz.

welke goederen hij regtstreeks te Boston en te New York gekocht heeft, noodigt het hollandsche publiek dringend uit, zijnen winkel te bezoeken en de waren en prijzen te onderzoeken.
Sheboygan Falls, 15 Nov., 1859. 509.

ALLERBESTE

TARWE;

en

ROGGEBLOEM &c.

TE KOOP IN DEN

EVERGREEN CITY MOLEN.

Hoek van de zevende en Center straat. Er is altijd een groote voorraad van voeder voor handen.
384tf. **V. E. Young,** agent.

IJZERGIETERIJ

VAN

JOSEPH KELLER.

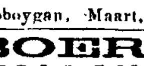

Bij dezen maakt de ondergeteekende bekend, dat in zijne ijzergieterij, in de center straat, Sheboygan, te bekomen zijn PLOEGEN, WAGENS en allerlei LANDBOUW-GEREEDSCHAPPEN en GEGOTEN IJZERWAREN van de beste hoedanigheid en tegen eenen zeer civielen prijs.

JOSEPH KELLER.
Sheboygan, Maart, 1860. n8tf

BOERHAVE'S HOLLAND BITTERS

HET BEROEMDE HOLLANDSCHE GENEESMIDDEL VOOR,

VERDORVENE SPIJSVERTERING.

ZIEKTE DER NIEREN.
LEVER ONGESTELDHEID,

ALLERLEI ZWAKHEID,

KOUDE EN HEETE KOORTS.
VERDORVENE SPIJSVERTERING.

Deze ergste vijand der menschheid is zoo wel bekend, dat wij ons bijna niet geneigd gevoelen, om tijd en plaats aan deszelfs beschrijving te besteden.— Weinigen hebben nooit aan den eenen of anderen van deszelfs vormen geleden. In waarheid, het is of eene *oorzaak* of een *gevolg* van bijna alle andere ziekte, en in dit tijdperk ingenomen, gelooven wij dat een geneesmiddel—BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER—altijd verligting, zoo niet eene voortdurende genezing zal te weeg brengen. Wij zullen sterker taal kunnen bezigen, doch, daar wij tot een redeneerend zoowel als tot een verstandig publiek spreken, wenschen wij het vooroordeel te vermijden, dat zich vestigen zou op betgeen slechts pogchen scheen.

Gebrek aan spijsvertering, branden op het hart hoofdpijn—ziekte en zenuwachtige,—ja, alles dat zijnen oorsprong heeft in eene verhinderde spijsvertering—waaronder begrepen zijn *ongeregeldheden der gal en ongesteldheden der lever, ongeregeldheden der ziel, prikkelbaarheid, afkeer om te denken, ongeduld, neerslagtigheid zenuwachtige vrees en beving, zucht naar eenzaamheid*, en een aantal andere ongesteldheden van die klasse, welke eenen mensch ongeschikt voor het verkeer met de wereld en zijnen huiselijken kring maken zullen, in de meeste gevallen, alle bevonden worden voort te spruiten uit den ziekelijken staat der spijsverteringsorganen, tot welke verligting dit geneesmiddel zoo bij uitstek geschikt is.

VROUWEN DIE AAN MISSELIJKHEID EN ZWAKHEID LIJDEN.

Een tonisch prikkelend middel, geschikt voor die *bijzondere tijdperken*, in het leven van elke vrouw, meer in het bijzonder van elke MOEDER, is lang een wenschelijk iets in de geneeskundige wereld geweest: — iets dat er op moet worden nagehouden als een noodzakelijk deel van elke goed voorziene huisapotheek, tot hetwelk men in die *tijdperken* zijne toevlugt kan nemen, met het volste vertrouwen van verligting te zullen vinden *van de misselijkheid* en *herstelling van de kracht*, met eene volkomene onbevorgdheid wegens eenige kwade gevolgen, zelfs al heeft men een geneesmiddel ingenomen, dat antagonistische eigenschappen bezit, die een ander geneesmiddel gevaarlijk konden maken, als het naderhand door de eigenaardigheid der ziekte vereischt werd.

Al deze voorwaarden gelooven wij volkomen in BOERHAVE'S HOLLANDSCH BITTER vervuld. Om den aard der ziekten, waarop wij hier zinspelen, hebben wij het onbehoorlijk geacht, met de namen te pronken van die dames, die zonder aarzelen ons de bewijzen hebben gegeven van de waarheid van hetgeen wij verzekeren. Doch elk woord kan gestaafd worden, tot overtuiging zelfs van den ongeloovigsten. Wij bieden een der veiligste en zekerste geneesmiddelen van deze klasse van ongesteldheden aan, en al dezulken *of zij aan de sekse eigen zijn of niet*, welke uit zwakheid van eenig bijzonder orgaan, of eene algemeene zwakheid van het gestel, voortvloeijen. Deszelfs uitwerkselen grenzen aan toovcrij, en toch bewerkt het eene grondige genezing. Het geeft geenen geweldigen schok aan het gestel, doch zich zachtjes door het geheele ligchaam verspreidende, wekt het de levens kracht tot *eene geregelde* werking op, en, terwijl het de *natuur* in staat stelt om de *oorzaak* weg te nemen, roeit het grondig de *uitwerkselen* der ziekte uit.

Zijt gij des morgens misselijk, ongeneigd om op te staan? Wij verzoeken u ernstig de helft eens theelepels te beproeven. Het zal zeker geen kwaad doen.— En toch waarborgen wij u stellig eene nieuwe vermeerdering van veerkracht, en een vrolijk te gemoet zien van de pligten des dags.

Zijt gij aangehaald met misselijkheid voor of na het eten? Beproef dezelfde hoeveelheid voor elk maal. — Gelijk wij te voren zeiden, het zal geen kwaad doen; nogtans verzekeren wij u verligting van dien kwellenden afkeer bij de gedachte aan voedsel, alsmede van de neiging tot braken, na het genuttigd te hebben. Wij beloven eene volkomene vertering van hetgeen gegeten is.

Als gij bevindt dat de voorgeschrevene gifte te groot is geweest, *verminder dan de hoeveelheid zoo als voor uw gestel past.*

Lees zorgvuldig! *Het echte sterk zamengedrongen Boerhave's Hollandsche Bitter is slechts in half pints fleschjes, en wordt in het klein verkocht voor* **een Dollar** *de flesch.— Het groot gevraag naar dit waarlijk beroemde geneesmiddel heeft vele namakingen veroorzaakt, voor welker kooping het publiek zich wachten moest.*

Wacht u voor bedrog! Zie toe of onze naam wel op de etiquette staat van elke flesch, die gij koopt.

Benjamin Page, Jr. & Co

eenige eigenaars,
Pittsburgh, Pa.

Is te bekomen bij:
SCHRAGE & Co. SHEBOYGAN, Wis.
J. J. VAN DE PLASSCHE, Milwaukee, Wis.
BARCLAY BROTHERS, Chicago.
L. D'OOGE, Grand Rapids, Mich.
Barnard, Adams & Co., St. Louis.
Barnes & Park, 304 Broadway, Cor. Duane N. Y.
H. D. Post, Holland, Mich.
F. W. de Berard, Allen & Hasford, Dubuque Iowa.
Dr. A. Shaw, Ft. Desmoines, Iowa. J. B. Dougherty, Muscatine. F. Jacobs, Jr., Davenport.
McKinney & Runner, Keokuk. J. H. Wolters, Pella
J. B. Forselman, Springfield, Ills.
H. Newhall, Galena, Ills.
Dr. B. F. Miles, Tucker, Mansfield & Co., Peoria, Illinois.
Day & Jenks, St. Paul, Min. wy473

1860. Nieuwe voorraad van Goederen. 1860.

De ondergeteekenden maken hiermede hunnen vrienden en het publiek in het algemeen achtingsvol bekend, dat zij

In hun nieuw Steenen Gebouw,

hunnen winkel op nieuw gevuld hebben en thans weder ruim gesorteerd zijn, in

GROCREIJEN & PROVISIEN,

Glas- en Aardewerk, Vensterglas, Verwstoffen, Houten waren en Sterke Dranken in soorten,

en welke goederen in den groot- en klein-handel tegen uiterst lage prijzen zullen verkoopen.

Daar wij onze waren regtstreeks uit het Oosten ontvangen, hopen wij onze begunstigers zoo prompt en civiel te kunnen bedienen, als eenige andere winkel in Sheboygan.

Voor allerlei produkten betalen wij de hoogste prijzen.

Sheboygan, Febr. 1858. JOSEPH SCHRAGE & Co.

ROCK MILL,

De koren molen,

ROCK MILL

genaamd, te

Sheboygan Falls.

is thans zoo ingerigt, dat hij de kalanten beter bedienen kan dan eenige molen in de County. Landbouwers, die hun graan aldaar te malen brengen, "**zullen bevinden, dat zij er hun voordeel mede doen, en dat zij meer bloem krijgen, en van eene veel betere hoedanigheid, dan ergens anders.**"

1 Aug. 1859.

AUGUST POTT,

OPENBAAR NOTARIS

maakt wissels over naar Europa,

belast zich met de zorg voor den overtogt van daar naar
de
VEREENIGDE STATEN

benevens andere commissien vice versa, drijft ook een agentschap voor den koop en verkoop van

Landerijen,

het betalen van
BELASTINGEN enz.

Sheboygan, Wisconsin

St. Maria ACADEMIE

Voor Jonge Jufvrouwen,

ONDER HET OPZIGT DER SCHOOLZUSTERS N. D.

PRIJZEN IN DE DRIE MAANDEN TEGEN VOORUITBETALING.

Kost en inwoning	$25,00
Onderrigt in de volgende vakken: Engelsche spraakkunst, spellen, lezen, schrijven, cijferkunst, algebra, aardrijkskunde, sterrekunde, wijsbegeerte, oude en nieuwe geschiedenis, scheikunde, redekunst, boekhouden,	$ 5,00
Duitsche taal	3,00
Piano	8,00
Guitarre	5.00
Zingen	2.00
Teekenen in waterverw	3,00
Kunstwerken	5,00
Vervaardigen van wasbloemen	4.00
„ „ garenwerken	4.00
Breijen in goud, zijde enz.	5,00

5036m.

Kennisgeving.

De ondergeteekende geeft bij dezen, het geëerde publiek te kennen, dat hij bij aankoop eigenaar is geworden van het

WISCONSIN HUIS,

en nodigt alle vrienden en bekenden uit, hem met een bezoek te vereeren.

Tafel en beddegoed zijn uitmuntend, en de prijzen zeer civiel. Ook voor stalling is op de beste wijze gezorgd.

THEODOR HUETTE.

GEELE & PLATH,

HANDELAREN IN

Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren

PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

---

doordringen. Was het liefde? Was het gramschap? Was het bezorgdheid voor de veiligheid des jongelings, dat dus haren blik aan zijne buitengewoon schoone en sprekende gelaatstrekken geboeid hield?— Eindelijk kwam zij bij hem, nam zijne hand en trok hem in kinderlijke dartelheid weg van het tooneel. Waarheen zou zij hem leiden, en met welk doel, op dat uur, waarop het eerste teeken van den dagerand nog naauwelijks zigtbaar was?

Philips scherpziend, opmerkzaam oog merkte echter deze omstandigheid niet op, want hij zou even spoedig Wootoneka en Naramata verdacht hebben, van kennis te dragen van de zaak, die hem vergramd had, als Taweenee en den dapperen knaap, die hem het leven redde. Eindelijk onderdrukte hij zijne woede, en trad zijne wigwam voor een ander uur rustens binnen, opdat hij te beter geschikt zoude zijn, voor de ophanden zijnde gebeurtenissen van den dag. De meeste dapperen begaven zich ook ter rust, want Philips voorbeeld werd zelfs in ongewone zaken, dikwijls door de ervarenste hoofden en dapperen gevolgd.

En laat ons thans terugkeeren tot de vlugtelingen en hunne rooihuidige vervolgers. In de schuilhoeken van dat moerassig kreupelbosch werd Edward Kingston, de jongste der ontkomene gevangenen, zulk een edel heer als er in de Colonien kon gevonden worden, van zijne twee andere medgezellen gescheiden. In zijne vele slingeringen geraakte hij van het pad, dat hij moest gevolgd hebben, om zich aan het onmiddellijk gevaar te onttrekken, en werd een weinig verbijsterd.

Eindelijk kwam hij uit het kreupelhout in eene opene ruimte, en was op het punt om zijnen weg voort te zetten, toen zijne aandacht werd opgewekt door den flaauwen omtrek eener donkere gedaante een weinig voor hem uit. Hij stond een oogenblik stil, besluiteloos of hij voortgaan of terugkeeren zou; doch terwijl hij het vermelde voorwerp bespiedde, herkende zijn scherp gezigt, bij het graauwe licht des dageraads, de gestalte van eenen forschen wilde. De herkenning was wederkeerig, en de jongeling had slechts weinig tijd tot nadenken; want, zijne tomahawk boven zijn hoofd heffende, mat de Indiaan den afstand tusschen hem en zijnen vijand, en zond met dodelijke juistheid het doodbrengende wapen op deszelfs werk van vernieling uit, gelijk eene schicht van de boog. Doch hij had zich in de hoedanigheden van zijnen bleekkleurigen tegenstander misrekend. — Met eene behendigheid, die eer zou hebben gedaan aan den ervarensten dappere, trad Kingston snel ter zijde, greep het wapen, in deszelfs snelle vlugt, bij den steel, en vloog toen, met eenen tijgersprong, op zijnen verbaasden vijand aan, en begroef, voor deze zich te weer kon stellen, hetzelve in zijne hersenpan. Met eenen kreet van smart en wanhoop sprong de taankleurige wilde naar boven, en viel toen als een lijk op de aarde neder.

De doodskreet van den forschen dappere klonk schel door de lucht, en, wel wetende, dat anderen zijner vervolgers ergens niet ver af in eene hinderlaag lagen, sprong de jongeling, met die tegenwoordigheid van geest, welke eene lange ondervinding in de bosschen hem gegeven had, snel achter eenen boom. Hij was niets te vlug, want in het volgende oogenblik sprong een krijgsmakker des verslagenen uit het kreupelhout in het strijdperk. Voorzigtig rondziende, viel zijn vlug oog bijna oogenblikkelijk op het doode ligchaam van den verslagen Indiaan, en, er op toe tredende, bukte hij en beschouwde het met eenen blik vol verbazing en schrik. Dat oogenblik was zijn laatste; want plotseling, gelijk een leeuw uit zijn hol, te voorschijn springen

voorschijn kwam, ligtte hij zijn hoofd een weinig van de aarde op, en luisterde eenige oogenblikken aandachtig. Alles was stil, behalve het sjilpen der insecten, de zware ademhaling der slapers, en in de verte het kwaken der kikvorschen. Hierop sleepte hij zich, gelijk eene slang, door het gras, tot dat hij in de donkere schaduw van eenen grooten eik kwam, waarop hij voorzigtig oprees, en regt op tegen deszelfs stam stond.

Het was KLEINE BUKS, DE STOMME!

Van dit punt had hij een gezigt op bijna al de wigwams, en op de verschillende hoogere voorwerpen van het kamp; maar zijne aandacht werd meer bijzonder bezig gehouden door dat, wat zijne scherpziende oogen gezocht hadden. Op den afstand van ongeveer veertig yards van de plek af, waar hij stond, zag hij eenen schildwacht, voor drie boomen, die van de overigen afgescheiden waren, heen en weder stappen; en als zijn oog hem niet bedroog, kon hij de omtrekken van drie menschelijke gedaanten waarnemen, een aan elken stam, die bijna regt op stonden, schoon elk hoofd ligtelijk naar de borst overhelde, als in slaap. Zoodra hij deze ontdekking gedaan had, vlijde de jongen zich weder op de aarde, en kroop steelsgewijze en behoedzaam naar den eenigen schildwacht der nachtwacht, die zijnen pligt scheen te vervullen. Hij kwam er digt genoeg bij om te bespeuren, dat ook deze, de eenige waakzame roode man der wacht, zich slechts flaauw, en met eenen langzamen en waggelenden tred bewoog. Eindelijk zag zijn scherpziende, opmerker hem de kolf zijner buks op den grond zetten, en met zijn hoofd op de tromp rusten, en in die houding, vreemd om te zeggen, was hij weldra oogenschijnlijk in het land der droomen. Het geschreeuw van eenen eenzamen nachtuil deed hem uit zijne droomerij ontwaken, en uit zijne oogen gaapende en rondgezien, en eenen blik op zijne stevig gebondene gevangenen geworpen te hebben, waagde hij het zich in eene zitten, de houding op den grond te plantsen, en sliep weder. Dit alles viel voor onder het oog van hem, die met opzet zijne wat veel laten had, om in het kamp rond te zwerven.

Het gunstig oogenblik was daar. Kleine Buks stond voorzigtig op, en trad met eenen tred zoo ligt als die eener tooverGodin, op de gevangenen toe. Zij hoorden hem niet, zij zagen hem niet, want ook zij waren bewusteloos van slaperigheid; en niet voor dat hij een scherp mes getrokken en de taaije riemen van hertenleder, waarmede een der gevangenen gebonden was, doorgesneden had, ontwaakte deze genoegzaam om gewaar te worden, dat de vreemde wilde, dien hij in het uur des gevaars in het kamp had zien komen, bezig was met hem ten minste van zijne moeijelijke houding te bevrijden. De naaste gevangene ontwaakte nu.

"Adem niet! Spreek niet, als gij uw leven lief hebt!" fluisterde Kleine Buks in goed Engelsch, in hunne ooren. "Stilte en behoedzaamheid zijn uw eenig redmiddel."

"Wie, wat zijt gij, die durft spreken tot den blanke en niet tot den wilde?" fluisterde de een der blanke gevangenen.

"Vraag niet. Ik ben niet wat ik schijn! Ik ben hier om u te redden! laat dat genoeg zijn. Een oogenblik meer en alles kan een gedaan zijn," antwoordde de jongeling, driftig en fluisterend gelijk te voren.

"God zegene u, wie gij ook zijt!" was het eenige antwoord.

Gelukkig was het, dat Kleine Buks het, even wie hij zijn leven gewaagd had, alles de uiterste omzigtigheid had aanbevolen, want de donkere en krijgszuchtige gestalte van een indiaansch meisje zag men tusschen de

Mengelwerk.

De wonderen der sterrekunde.

II. Het voornaamste steunpunt van Leverrier's Ontdekking.

Vervolgen wij nu — zoo ver het hier mogelijk is — den weg, waarop Leverrier tot zijne ontdekking kwam.

De grondwet, van welke de groote sterrekundige hier is uitgegaan, maakt in het algemeen den grondslag uit van alle verschijnselen aan het uitspansel, en wij maakten daarvan reeds melding in een ander artikel over de zwaarte der aarde.

Elk hemelsligchaam bezit eene aantrekkingskracht en trekt hetzelve ook werkelijk aan, even zoo als eene magneet of een zeilsteen ijzer aantrekt. Waren de hemelsligchamen, alzoo alle planeten bij voorbeeld, niet in beweging, dan zouden zij inderdaad elkander al nader en nader komen, en daar de zon eene zoo bij uitstek sterke aantrekkingskracht heeft, zouden zij allen naar de zon toe vliegen en zich met haar tot een ligchaam vereenigen.

Slechts daardoor, dat zij allen eene eigene beweging hebben, bewerkt de aantrekking slechts eene verandering des loops, en deze eigene beweging der planeten, in verband met de aantrekkingskracht der zon, bewerkt het, dat zij zich in kringen om de zon bewegen.

Nemen wij bij voorbeeld aan, dat er in het midden der tafel eene groote, sterke magneet lag. Plaatst nu iemand eenen ijzeren kogel op de tafel, dan zal deselve regt uit naar de magneet toe loopen; doch als iemand den kogel bewoog (voorwaarts stiet,) zoodat hij de magneet voorbij moest loopen, dan zou dit niet in eene regte lijn geschieden, maar veel eer in eene kromme, welker grootte door de sterkte der aantrekkingskracht der magneet bepaald wordt.

Deze kromme lijn, of deze rondlooping, komt alzoo van twee krachten, ten eerste van de kracht der hand, welke de kogel in eene regte lijn wilde voortrollen, ten tweede van de aantrekking der magneet, die den kogel elk oogenblik van deszelfs loop naar zich toe wil trekken.

Newton, die grootste van alle natuuronderzoekers — de trots van Engeland en het sieraad der wetenschap — wees reeds voor twee honderd jaren aan, dat alle omloopen der planeten om de zon door juist zulke twee krachten veroorzaakt worden, namelijk van eene beweegkracht der planeten, welke in deselven woont en haar in eene regte rigting door de wereldruimte zou drijven, en van eene aantrekkingskracht der zon, welke dezen regtlijnigen loop bestendig stoort en de planeten dwingt, eenen omloop om de zon te maken.

Doch Newton heeft nog meer ontdekt. Hij heeft door berekeningen aangewezen, dat men uit den omloopstijl eener planeet naauwkeurig bewijzen kan, hoe sterk de aantrekkingskracht der zon op haar werkt. Is namelijk de aantrekkingskracht sterk, dan zal haar omloop snel zijn; is deze zwak, dan zal eene planeet langzamer om de zon loopen.

Als bij voorbeeld de zon op eens een gedeelte harer aantrekkingskracht verloor, of, met andere woorden, als zij kleiner werd, kon de aarde slechts veel langzamer om de zon loopen en het jaar, dat thans 365 dagen heeft, zou dan veel meer dagen hebben

Doch ten slotte heeft Newton aangewezen — en dat is voor ons thans de hoofdzaak — dat de aantrekkingskracht der zon in de nabijheid sterk is en bij verwijdering zwakker wordt, dat alzoo de verre planeten zwakker van de zon worden aangetrokken, dan die digter bij zijn, en dat de aantrekkingskracht bij verwijdering juist op dezelfde wijze afnam, als bij het licht plaats heeft, namelijk in het quadraat der verwijdering, dat is: eene planeet, die tweemaal zoo ver van de zon is als de aarde, wordt viermaal, eene, die er driemaal zoo ver af is, wordt negenmaal zwakker enz. door haar aangetrokken.

III. Leverrier's Ontdekking.

Wij toonden reeds aan, dat de sterkte der aantrekkingskracht van de grootere of kleinere massa der hemelsligchamen afhing. In het zonnestelsel heeft nu de zon eene zoo groote, overwigtige massa tegen die van alle planeten, dat zij de hoofdaantrekking en daarom den omloop der planeten om de zon bewerkt. Verdween de zon eens, dan moest er terstond eene werking der planeten op elkander op eenen kolossalen maatstaf bespeurd worden, en wel zonder alle planeten haren omloop om de planeet Jupiter doen, die onder haar de grootste massa heeft.

De zon is 335,490 maal swaarder dan de aarde, de Jupiter daarentegen slechts 339 maal. — Het laatste getal is dus verdwijnend klein tegen het eerste. Desniettegenstaande trekt de planeet Jupiter de aarde ook thans reeds in zoo verre aan, dat zij niet zonder invloed op den loop derzelve is. Waarneming en berekening hebben inderdaad getoond, dat door deze aantrekking de loop der aarde om de zon een weinig veranderd, of — zoo als men het noemt — gestoord wordt.

En zoo als dit met Jupiter en de aarde het geval is, zoo geschiedt het ook met alle andere planeten, welker wederzijdsche aantrekkingen werkelijk hare banen om de zon storen, waardoor elke planeet in eene andere baan om deselve loopt, als zij zonder deze storing loopen moest.

Deze storingen te berekenen, is de grootste swarigheid in de sterrekunde en vordert de volhardendste en allerscherpsinnigste studien, die ooit in het gebied der natuurkunde zijn gedaan.

Wel zal zich iedereen van zelf vragen, of storingen door lengte van tijd niet zoo groot kunnen worden, dat zij het gansche zonnestelsel in verwarring brengen? En deze vraag heeft ook werkelijk Laplace, de grootste wiskundige van Frankrijk en te gelijker tijd een der bevalligste en geestigste schrijvers, zich selven voorgelegd. In zijn onsterfelijk werk "Mechaniek des Hemels" bewees hij, dat alle storingen slechts eenen bepaalden duur hebben en zich in en door sich selven regelen en ordenen.

Thans zal het iedereen duidelijk zijn, dat, als de eene of andere planeet onzigtbaar was, zij toch den sterrekundige haar aanzijn moest verraden, door de storingen, die zij in den loop van andere planeten veroorzaakt; of de grootte dezer planeet moest zoo onbeduidend zijn, dat er van eenen invloed derselve op andere geene sprake kan zijn.

Tot het jaar 1846, toen Leverrier zijne groote ontdekking deed, dacht men, dat de planeet Uranus de laatste planeet was, die om de zon draait. Uranus zelf werd eerst in het jaar 1781 door Herschell, den vader, ontdekt, en daar deze planeet 84 jaren noodig heeft, om haren loop om de zon te voleindigen, had men in het jaar 1845 nog niet eens eenen ganschen omloop derzelve kunnen waarnemen; doch desniettegenstaande berekende men haren loop zeer naauwkeurig, omdat men de aantrekkingskracht der zon kent en ook de storingen in rekening bragt, welke de bekende planeten op haar uitoefenden.

Maar ten spijt van alle zorgvuldigheid der rekening wilde de werkelijke loop der planeet Uranus met den berekenden niet overeenstemmen. Men kwam dus reeds voor Leverrier's ontdekking op de gedachte, dat aan gene zijde der planeet Uranus, in eene streek, in welke ons oog zelfs met hulp des verrekijkers niets ontdekken kon, toch nog eene planeet moest voor handen zijn, die den loop van Uranus veranderde. De helaas voor de wetenschap te vroeg gestorven sterrekundige Bessel, te Königsberg in Pruissen, was reeds met de berekening bezig, toen de dood hem van dezen arbeid afriep, en daardoor Frankrijk, en niet Duitschland, de eer bekwam, van de gewigtigste ontdekking der nieuwe sterrekunde gedaan te hebben.

Bijen en kwartels. — Aangaande het voorwaarts rukken der blanken zijn er twee opmerkenswaardige daadzaken. De eerste is, dat de den Indianen onbekende kwartel — vanwaar weet niemand — te voorschijn komt, zoodra de blanke ploegt en plant; daar zijne velden dezen voorloopers overvloed van voedsel verschaffen. — De tweede daadzaak is, dat de honigbij niet in het land gevonden wordt, zoo lang het in het bezit der Indianen is. Zij gaat den gelfslag der beschaving digt vooruit. Als de Indianen zwermen dezer nieuwe gasten zien, bekennen hunne wijze mannen met droefenis, dat het voor hen tijd is, hunne jagtgronden en de graven hunner vaderen te verlaten en een nieuw vaderland te zoeken.

☞ Een landbouwer, die vermoedde dat er van zijnen houtstapel gestolen werd, bleef op om te waken. Des nachts hoorde hij een geraas, en naar buiten ziende, zag hij eenen luijen buurman, die zijn best deed om eenen grooten blok weg te dragen.

"Gij zijt een mooije kerel," zeide de eigenaar; "hier mijn hout te komen stelen, terwijl ik lig te slapen."

"En gij zijt een mooije kerel," zeide de dief, "daar te staan en te zien, dat ik mij de lenden breek om hem op te ligten, en niet eens te presenteren mij een handje te helpen."

☞ "Ik heb nooit zoo'n wind gezien!"

"Wind gezien?" merkte een ander aan. "Wel, hoe zag hij er dan uit?"

"Hoe hij er uitzag? Wel, hij zag er uit, als of hij mijn hoed af wou blazen," antwoordde de spotvogel.

W. H. PAINE,
STADS- EN COUNTY-LANDMETER.
Opmetingen werden met de meeste vaardigheid en naauwkeurigheid voltooid.
Kantoor bij GEO. C. COLE, in Orrza's Brick Block, 8ste straat, Sheboygan. y 21

JACOB SCHNEIDER. GERH. SCHNEIDER.
SCHNEIDER & CO,
DISTILLEERDERS van WHISKEY
EN INVOERDERS EN VERKOOPERS VAN
WIJNEN, LIQUEUREN EN CIGAREN,
Bourbon, Monongahela, en rogge WHISKEY,
ALLE SOORTEN VAN HARTSTERKINGEN EN BITTER;
ACHTSTE STRAAT.
(Twee deuren ten noorden van SCHRAGE & CO.'S steenen gebouw.)
P. O. Box 270. SHEBOYGAN, WIS.
513.

EVERGREEN CITY BANK.
JOHN O. THAYER,
BANKIERS & COMMISSIONAIR DER STATEN MAINE, MASSACHUSETTS EN NEW YORK,
belast zich met het invorderen van alle eischen van ver- en aankoop, per wissel tegen billijke percenten.
504 tf.

Mr. W. F. OTTEN
New York
[Vroeger advocaat en candidaat notaris te Amsterdam, Holland]
7 Beekman stet, [Nassau Bank Building, room No. 2.]
OFFICE OF MR. EDMON BLAKMAN,
COUNSELLOR AT LAW.
stelt op alle geregtelijke en buiten geregtelijke acten voor de Vereenigde Staten en Nederlanden; volmagten, overdragten van eigendom, hypotheken [mortgages], testamenten, enz.; vertaalt en copieert in de Engelsche, Fransche, Hoogduitsche en Nederlandsche talen, geeft inlichtingen omtrent den staat der nalatenschappen vroeger beheerd door de weeskamers in Nederland en ontvangt inteekeningen op
1.) Humoristisch Album,
gewijd aan liefhebbers van eene vrolijke luim, uitgegeven wordende te Rotterdam bij H. Nijgh, prijs per jaargang [48 geillustreerde vellen en 12 groote platen] in vooruitbetaling $6—
2.) De Nieuwsbode,
Orgaan der Nederlanders in Amerika, uitgegeven wordende te Sheboygan, Wis. 482 6m

GERMAN BANK.
Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - 22,000
Gedeponeerde Staats Effecten,- - - - 26,000
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest tegen 6 procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Augustus 1856.
JOHN EWING, Pres.
J. H. MEAD, Kassier.

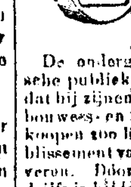
W. W. KING'S
IJzerwinkel,
Achtste Straat, naast
SCHRAGE & CO.
De ondergeteekende kondigt hierbij het Hollandsche publiek dezer Stad en County achtingsvol aan, dat hij zijnen bekenden winkel van IJzerwaren, landbouwers- en handwerkers gereedschappen door aankoopen zoo liefst opgevuld, dat hij met het beste etablissement van dien aard in het Westen kan wedijveren. Door eene veeljarige uitoefening dezes bedrijfs is hij in staat gesteld zijnen begunstigers prompt en civiel te bedienen, en hen goedkoopere aanbiedingen te doen, dan een zijner concurrenten. Hij verzoekt derhalve om een leders gunst en recommandatie.
WM. W. KING.
Sheboygan, 2 Maart 1857. y 9

Bille Williams,
ADVOCAAT
en
Procureur
Practiseert voor alle Geregtshoven in dezen Staat, en belast zich voornamelijk met het invorderen van verschuldigde gelden.
SHEBOYGAN. WISCONSIN.
den 21sten Junij 1858. 437tf.

J. P. VOSWINKEL DORSELEN
Consul der Nederlanden
VOOR
WISCONSIN, MICHIGAN & MINNESOTA
TE
MADISON,..................WIS.
De Consul maakt zijne landgenooten opmerksaam dat alle officiele naar Nederland te verzenden documenten, om aldaar voor de geregtshoven of elders van kracht te zijn, door hem moeten worden gelegaliseerd.

Schurz & Paine.
Mesters in de regten.
KANTOOR NO. 3, KNEELAND'S BLOCK,
Oost water Straat, Milwaukee, wis.
CARL SCHURZ. HALBERT E. PAINE. 69t4

Sheboygan & Mississippi spoorweg.
BEKENDMAKING.
Op en na Maandag, den 6 Junij, zullen de treinen loopen als volgt, tot nadere kennisgeving:—
Van Sheboygan naar Sheboygan Falls, Decca en Plymouth des morgens ten 6 en des namiddags ten 3 ure.
Van Sheboygan Falls naar Decca en Plymouth, des morgens ten 6 ure 20 min., en des namiddags ten 3 ure 20 minuten.
Van Decca naar Plymouth, des morgens ten 6 ure 40 min., en des namiddags ten 3 ure 40 minuten.
Van Plymouth terug des morgens ten 7 ure 40 min., en des namiddags ten 4 ure 30 minuten; van Decca des morgens 8 ure, en des namiddags ten 4 ure 50 minuten; van Sheboygan Falls des morgens ten 8 ure 20 minuten, en des namiddags ten 5 ure 10 min.
Vracht van Sheboygan naar Sheboygan Falls, 20Ct.
" " " " Decca 35 "
" " " " Plymouth 50 "
☞ *Goederen worden tegen eene billijke vracht medegenomen.*

Gevraagd voor contant geld
een millioen
DUIGEN!!

Zware eikh. duig.	44 dm.	lang	4 dm.	brd,	1 1-2	d.dik.		
do	do	do	do	do	4	do	1 1-4	do
Ligte	do	do	do	do	3 3-4	do	1	do
Ton	do	33	do	4	do	1 1-4	do	
do	do	33	do	4	do	1	do	
do	do	33	do	4	do	3-4	do	

Alamede bodemstukken.
De duigen moeten van de bovenstaande maat zijn, vrij van spint, kwasten, bogten en wormgaten, en gemaakt van gezond, regt wit eiken hout, en ongeveer van gelijke dikte aan den rug en den kant.
H. W. THOMPSON.
Sheboygan, 3 Jan., 1860. 516 3m

ELLIS & JONES,
ADVOCATEN EN PROCUREURS.
Sheboygan. Wisconsin.
Deze nemen alle regstzaken in de counties Sheboygan, Manitowoc, Calumet en Ozaukee op zich.
ZIJ STAAN IN BETREKKING MET
Hon. Wm R. Gorsline, Sheboygan.
F. R. Townsend, Esq., Cash. of the Bank of Sheboygan, Sheboygan.
Warren Smith, Esq., Sheboygan.
Judge Miller, Milwaukee.
Messrs. Wm. Jones jr. & Co., Chicago, Ill.
Dr. T. F. Rochester, Buffalo, N. Y.
T. H. Rochester, Pres. City Bank, Rochester
James Wilson, Esq. 169 Brodway N. Y.
Messrs. John Olmsend & Co, N. Y.
Hon. John C. Knox Philadelphia.
George Stewardson Esq., do.
Josiah Dent, Esq., St, Louis.
Jeremiah Van Renselaer. Detroit.
☞ Kantoor overde Bank of Sheboygan.
Sheboygan, 5 April, 1858.

Hamburgsch-Amerikaansche
PAKKETVAART-ACTIEN-CO.

POST-STOOMSCHIPVAART
tusschen
New-York & Hamburg.
via Southampton,
door middel der nieuwe, op het soliedst gebouwde en op het elegantst ingerigte groote ijzeren poststoombooten.
Borussia, 2000 ton, kap. Trautmann
Hammonia, 2000 ton, kap. Schwensen.
Saxonia, 2500 ton, kap. Ehlers.
Bavaria, 2400 ton, kap. Taube.
Teutonia, 2400 Ton.

boomen, die het kamp omringden, hebben kunnen zien zweren, klaarblijkelijk de bewegingen van onzen kleinen held bespiedende.

De tweede gevangene was desgelijks spoedig losgesneden, toen het door midden knappen van eenen der riemen den slapen den schildwacht deed ontwaken. Hij sprong op; de gevangenen waren nog daar, en de twee, die niet langer de scherpe banden voelden, welke hen bonden, hadden genoegzame tegenwoordigheid van geest, om in hunne houding, als of zij nog gebonden waren, te blijven, terwijl Kleine Buks, het dreigend gevaar ziende, zich op den grond wierp en weg kroop, begunstigd door de donkere schaduw van eene groep pijnboomen, en langs eenen omweg den drempel der wigwam van Philip bereikte. Doch voor hij kon binnengaan, trof een luide en woeste kreet zijn oor. Het kamp kwam in beweging, en de Indianen, uit hunne sluimering opspringende, grepen hunne wapenen, en snelden uit elke wigwam te voorschijn. Kleine Buks vlijde zich op de aarde neder, in de schaduw der tent, en ontkwam aldus de aandacht in dat oogenblik van ontsteltenis en opschudding.

Maar laat ons tot de gevangenen terug keeren. De schildwacht weder op de been zijnde en zijne slaperige oogen openende, stond een oogenblik op de aan zijne hoede toevertrouwden. Peta, dat niet was zoo als het hoorde, trots waarschijnlijk zijne aandacht, want hij trad op hen toe, en deed eene uitroeping van verbazing. Doch deselve was niet noodra geuit, of een der gevangenen sprong op hem toe, vatte hem met den greep eens tijgers bij de keel en wierp hem op den grond; terwijl de ander den Indiaan glinsterend mes greep en de riemen begon door te snijden, waarmede de derde en jongste der gevangenen nog gebonden was. Het was slechts het werk van een oogenblik.

De wilde was een gespierde kerel, en er volgde eene wanhopige worsteling met het bleekgezigt, dat hem had aangegrepen. — Het gerass daarvan deed de andere schildwachten ontwaken, die eenen luiden alarmkreet slaakten. Op dit oogenblik van het uiterste gevaar, keerde hij, die zijnen medgezel had losgesneden, zich naar de worstelende strijders en stiet het mes diep in het hart van den wilde.

Aldus werden de blanke krijgslieden bevrijd van de pijnlijke banden, die hen gebonden hadden. Doch het kamp was nu geheel en al in oproer, en zij zagen hunne wilde vijanden gelijk zoo vele bloedhonden op zich aankomen. En nu aan het loopen, om het dierbaar leven te redden. Wanhoop verleende vlugheid aan hunne leden, en zij liepen, zoo als nog nooit te voren blanken geloopen hadden, terwijl een twintigtal wilden digt achter hen schreeuwde en gilde.

Terwijl zij de buitenposten voorbij gingen, werden er verscheidene schoten uit indiaansche bukeen op hen afgeschoten, doch deze vlugtende blanken waren even zulke ongewisse mikpunten als even zoo vele verschrikte herten, en de kogels floten hen ongedeerd voorbij. Op den afstand eener mijl was er een moerassig kreupelbosch van naauwkeurige uitgebreidheid. Konden de vervolgden eens in deszelfs donkere schuilhoeken doordringen, dan was er hoop op ontkomen. Doch de Indianen zaten hun digt op de hielen, bijna bovenmenschelijke inspanningen doende om hunne vlugt te beletten, en toen de eersten eindelijk in het kreupelhout doken, waren twee der laatsten niet meer dan vijf schreden achter hen, terwijl anderen hen zeer nabij waren.

Voor het eerst hielden de vlugtelingen op om adem te scheppen. In de donkerheid van het kreupelhout, werd eene ligte afwijking, welke [illegible] van den regten koers

maakten, door de wilden niet ontdekt, en het gansche pak snelde, luid schreeuwend voorbij, nog geene twee yards van eene digte groep elzen, achter welke de vervolgden zich voor eene kortstondige verschuiling hadden nedergeworpen.

Het aan de Indianen overlatende, na hunne weggeloopene gevangenen te zoeken, zullen wij naar het kamp terugkeeren en zien wat er daar voorvalt.

Alles was opschudding, ontsteltenis en achterdocht onder de hoofden en dapperen, die zich haastig voor Philips wigwam vergaderden. Dat er verraders, of ten minste een verrader, in het kamp waren, bleek duidelijk; en allen waren ongeduldig verlangende, hem te ontdekken en tot eenen dood van schande en marteling te doemen. Het lijk van Wildbow, die reeds de straf voor zijne onverschoonbare nalatigheid ondergaan had, lag nu stijf en koud voor hen op den grond. Monoco, zijn medgezel op de wacht, en die waarlijk de meest schuldige was, knielde met vreezen en beven bij het lijk. Philip was zoo woedend, dat hij bijna zijnen arm niet kon weerhouden van zijn krijgsmes in het harte bloed des schildwachts te verwen. Doch hij luisterde na eene volledige en ware bekentenis der misdaad zijns onderdaans, het weinige dat hij van de zaak wist, en hoorde zijn gebed om genade. Op het laatste sloeg hij weinig acht.

"Monoco, gij moet sterven!" was het vaardige antwoord van den Indiaanschen monarch. En zich daarop tot zijnen eersten scherpregter wendende, seide hij: — "Laat hem ophangen als eenen hond: dat is een goede dood voor eenen slaperigen schelm."

"Ugh!" was het antwoord van Krijgsarend.

"Op welk uur zullen wij hem hangen?" vraagde de beul.

"Bij zonsopgang."

"Waar zullen wij hem hangen?"

"Aan den door den bliksem getroffen eik," antwoordde Philip. "Laat hem hoog genoeg worden opgehaald, dat allen hem zien kunnen, en er door gewaarschuwd worden voor de straf, welke elken krijgsman toekomt, die op zijnen post durft slapen."

"Ugh!" was de goedkeuring, welke Krijgsarend aan des opperhoofds woorden gaf, en het werd als een hartelijk antwoord door elken aanwezigen krijgsman herhaald.

"Bij den geest van den grooten Massasoit," seide Philip, "ik wil mijne wigwam, mijnen wampungordel, mijne buks, mijnen troon, mijn alles geven, om te weten, wie onder u allen Philips groote vijand is; want de lafhartige vijand moet in ons kamp zijn — misschien zelfs hier in onze tegenwoordigheid."

De dapperen zagen elkander stilzwijgend aan. Er was niemand, die eenen anderen verdacht, doch iedereen scheen te gevoelen, dat hij door al de anderen kon verdacht worden. Niemand had iets te zeggen, want niemand wist iets van de onderhavige zaak.

Nimmer viel er onder de Wampanoags eene gewigtige gebeurtenis voor, die zoo geheel in geheimzinnigheid was gehuld als deze. Zoo dacht Philip — zoo dacht zijn volk. En toch stond de roekelooze, de vermetele Kleine Buks nog geene drie schreden van den bezorgden hoofdman af, staarde hem bedaard aan, en luisterde met innige belangstelling naar elk woord, dat van zijne lippen viel.

Niemand werd minder verdacht dan de stomme knaap; en toch waarom was het dat Taweenee, de liefelijke Ontluikende Bloem van het Wampanoag dorp, hare donkere schitterende oogen op hem gevestigd had, als of zij tot in zijne ziel wilde

Bovengenoemde wegens hunne snelle en gelukkige reizen met roem bekende stoombooten worden regelmatig op den
1sten en 15den van elke maand.
van New-York en Hamburg, via Southampton geexpedieerd, en nemen passagiers mede van New York naar
Hamburg, Havre, Londen en Southampton tegen de volgende prijzen:
Eerste Kajuit..................$ 1,00
Tweede Kajuit.................. 55
Tusschendek..................... 35
Van Hamburg naar New-York.
1. kajuit $112,50. 2. kajuit $68. Tusschendek $45.
☞ Pakketten voor Duitschland nemen wij op den dag der afvaart der stoombooten slechts tot des morgens ten 9 ure aan.
☞ Brieven naar Duitschland zijn "PER HAMBURG STEAMER" geteekend aan den Post over te geven.

VEERTIENDAAGSCHE
REGTSTREEKSCHE
PAKKETVAART,
tusschen
Hamburg & N. York,
door middel der voordeelig bekende Clipper-Schepen
Donau, Weser,
Main, Neckar,
Oder, Deutschland,
Elbe, N.-Amerika.
☞ Wegens passage wende men zich aan
C. B. Richard & Boas,
Algemeene passage-agenten,
151 Broadway, New-York.

AYER'S
Koortsmiddel
voor de spoedige genezing van
Afwisselende koorts, of heete en koude koorts, Tusschenpoozende koorts, Rilkoorts, Slurpkoorts, Periodische hoofdpijn, of Galachtige hoofdpijn, en Galkoortsen, en inderdaad voor alle soorten van ziekten, die uit eene ongeregeldheid der gal voort vloeijen veroorzaakt door dompige of miasmatische landen.
Er wordt, voor de behoeften van het amerikaansche volk, naar geen geneesmiddel luider gevraagd, dan naar eens zekere en veilige geneeswijze voor Heete en Koude koorts. Zulk een geneesmiddel zijn wij nu in staat te bieden, met eene volkomene zekerheid, dat het de ziekte zal uitroeijen, en met de gewisheid, op bewijzen gegrond, dat er uit deszelfs gebruik, in welke hoeveelheid ook, geen leed kan voortspruiten.
Dat wat tegen deze onpasselijkheid beschermt, of dezelve voorkomt, moet van ontzaggelijk veel dienst zijn, in die streken waar zij heerscht. *Voorkomen* is beter dan genezen, want de lijder ontgaat het gevaar, dat hij te loopen heeft, bij deze verderfelijke ziekte. Deze geneeswijze drijft de miasmatische giftstof van heete en koude koorts uit het gestel en komt de ontwikkeling der ziekte voor, zoo het bij de eerste nadering der waarschuwende verschijnselen wordt ingenomen. Het is niet alleen het beste middel, dat ooit voor deze soort van ziekten is uitgevonden, maar ook het goedkoopste. De groote hoeveelheid, die wij voor een dollar leveren, brengt het binnen het bereik van elk een; en in galachtige districten, in welke *heete en koude koortsen* heerschen, moest ieder een het in huis hebben en ruimschoots gebruiken, beiden tot genezing en voorbehoeding. Het is te hopen, dat deze prijs het binnen het bereik van allen, zoo armen als rijken, zal brengen. Eene grootere voortreffelijkheid van dit geneesmiddel, in het spoedige en zekere genezen van tusschenpoozende koortsen, boven alle anderen, die ooit ontdekt zijn, is, dat het geen Quinine of delfstof bevat, en bij gevolg geene quininismus af andere schadelijke uitwerkselen, hoegenaamd, op het gestel heeft. Zij, die er van genezen zijn bleven zoo gezond als of zij nooit de ziekte hadden gehad
Heete en koude koorts is niet alleen het gevolg van de miasmatische giftstof. Eene groote verscheidenheid van ongeregeldheden spruiten uit derzelver prikkel voort, waaronder Zenuwpijn, Rheumatismus, Jicht, Hoofdpijn, Blindheid, Tandpijn, Oorpijn, Zinking, Aamborstigheid, Klopping, Hijsterie, Buikpijn, Koliek, Verlamming en Ongesteldheid der Maag, alle welke, als zij uit die oorzaak voortvloeijen, een tusschenpoozend karakter aannemen, of periodisch worden. Deze *"geneeswijze"* drijft de giftstof uit het bloed, en geneest ze dus allen te gelijk. Het verstrekt tot een onschatbaar behoedmiddel voor landverhuizers en personen, die in dompige streken wonen of er tijdelijk vertoeven. Als het van tijd tot tijd of dagelijks, terwijl men aan de besmetting is blootgesteld, wordt ingenomen, zal deze uit het gestel worden afgescheiden, en kan niet in genoegzame hoeveelheid worden opgehoopt, om tot eene ziekte te rijpen. Daarom is het nog kostbaarer voor behoeding dan voor genezing, en weinigen zullen ooit van tusschen poozende koortsen lijden, als zij zich de behoeding ten nutte maken, die dit middel verschaft.

AYER'S
Buikzuiverende
PILLEN,
VOOR AL DE OOGMERKEN VAN EEN HUISMIDDEL,
zijn zoo zamengesteld, dat eene ziekte binnen het bereik harer werking haar zeldzaam kan weerstaan of ontgaan. Derzelver doordringende eigenschappen onderzoeken, en reinigen, en versterken elk gedeelte van het menschelijk organismus, verbeteren deszelfs ziekelijke werking, en herstellen deszelfs gezonde levenskrachten. Als een gevolg van deze eigenschappen, staat de ongestelde, die onder pijn of ligchaamszwakte gebukt gaat, verbaasd, van zijne gezondheid of kracht hersteld te zien door een middel, dat tegelijk zoo eenvoudig en zoo uitlokkend is.
Niet alleen genezen zij de dagelijksche onpasselijkheden van elk een, maar ook vele vreeselijke en gevaarlijke ziekten. De hier onder genoemde Agent zal ieder een bereidvaardig voor niet mijnen American Almanac verschaffen, die getuigschriften bevat van derzelver genezingen en voorschriften voor derzelver gebruik in de volgende ziekten: "Hardlijvigheid, Hartbranden, Hoofdpijn, voortspruitende uit eene ongestelde maag, Walging, Slechte spijsvertering. Pijn in en Ziekelijke werkeloosheid der Ingewanden. Opgeblazenheid, Verlies van eetlust, Geelzucht, en andere dergelijke ongesteldheden, die voortspruiten uit eenen zwakken toestand des ligchaamsofbelemmering van deszelfs verrigtingen.
Laat u niet door beginsellooze bedriegers eene andere pil aanpraten, waar zij meer aan verdienen. — Vraagt om AYERS PILLEN, en neemt niets anders.

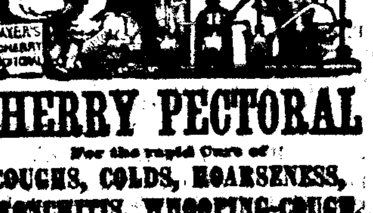

CHERRY PECTORAL
For the rapid Cure of
COUGHS, COLDS, HOARSENESS, BRONCHITIS, WHOOPING-COUGH, CROUP, ASTHMA, AND CONSUMPTION.
Zoo ruim is het veld van deszelfs nuttigheid en zoo talrijk zijn de gevallen van deszelfs genezing, dat bijna elke landstreek overvloeit van algemeen bekende personen, die door deszelfs gebruik hersteld zijn van onrustbarende en zelfs hopelooze ziekten der longen. Als het eens beproefd is, is deszelfs meerdere voortreffelijkheid boven elk ander geneesmiddel van deze soort te duidelijk om de aandacht te ontgaan, en waar deszelfs krachten bekend zijn, staat het publiek niet langer in twijfel, welk tegengift het zal gebruiken voor de droevige en gevaarlijke aandoeningen der longorganen, die aan ons klimaat eigen zijn. Terwijl vele mindere geneesmiddelen, die het publiek zijn opgedrongen, mislukt zijn en verworpen, heeft dit bij elke proefneming vrienden gewonnen, op de lijdenden weldaden uitgestort, die zij nimmer vergeten kunnen, en genezingen bewerkt, veel te talrijk en te merkwaardig, om ooit vergeten te worden.

ASCH GEVRAAGD!
30,000
BUSHELS VELDASCH
gevraagd in de
nieuwe Potasch fabriek,
te Sheboygan. De hoogste prijs in goederen of contanten zal betaald worden.
A. P. LYMAN.
Sheboygan, Sept. 20 1859. n38tf.

Nieuwe
POTASCH Fabriek.
Wordt gevraagd
100 ton zwart zout!
20,000 bushels asch!
Waarvoor de ondergeteekende bij aflevering contant zal betalen, in zijne potasch-fabriek te Sheboygan.
Sheboygan, 7 Aug., 1859.
A. P. LYMAN.

John Sully
is weder te HUIS, te SHEBOYGAN FALLS, zijnde pas van zijne reis naar NEW YORK teruggekeerd, met eenen volledigen voorraad nieuwe goederen, die hij zoo goedkoop zal verkoopen als de goedkoopste en daarbij zijne kalanten zoo goed zal behandelen, dat men er van zal staan te kijken.

Ga niet naar
PIKE'S PEAK!
Het is beter te huis te blijven en Graan te telen en landbouw of handwerk te drijven en
met Sully zaken te doen.
OORLOG IN Europa
zal het geld weder overvloedig in omloop brengen, en de prijzen der veldvruchten doen stijgen, zoodat het beter rekening zal geven, te huis te blijven en graan te telen, enz., en met
JOHN SULLY
negotie te doen, dan naar Pike's Peak te gaan, om naar goud te graven—en geen goud te vinden.
SULLY koopt boter, eijeren, huiden, grassaad, tuddah, mepelsuiker en alle andere voortbrengselen der County en zal altijd den hoogsten prijs betalen, terwijl hij zijne goederen zoo civiel verkoopen zal als eenige winkel in Sheboygan County.

CHARLES MEYER,
[LAATSTELIJK REGISTER OF DEEDS]
beveelt zich zijnen HOLLANDSCHEN VRIENDEN IN SHEBOYGAN COUNTY als
VREDEREGTER
aan, en belooft eene prompte en onpartijdige behandeling van de hem toevertrouwde zaken.
☞ Zijn kantoor is in de 8ste straat.
Sheboygan, 13 April, 1859. 400

Agenten voor de Nieuwsbode
Amsterdam, Wis.—A. Slijkhuis.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—H. B. Peltzer.
Milwaukee,—J. J. van de Plassche.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—A. J. Tris.
Hope, Ills.—G. van der Syde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bouwman.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Braam.
Cleveland, Ohio.—H. Ochaper.
Green Bay, Wis.—J. B. A. Mandt.
Holland, Mich.—Izaak Cappon.
Kalamazoo, Mich.—J. Van Landegend.
Grand Haven, Mich.—R. van Bochove.
Grand Rapids, Mich.—
Rochester, N. Y.—A. de Vos, Az.
Albany, N. Y.—J. Wolff.
New York City.—Mr. W. F. Otten.
Paterson, New Jersey.—L. Kwik.
Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij bovengenoemde agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) à TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te sluiten, met duidelijke opgave van naam en adres, en denselven te zenden aan
A. POT,
Sheboygan, Wis.
☞ Agenten worden gevraagd voor de nog openstaande plaatsen, wordende iederen Agent een behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.
☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,00 PER JAAR; $1,50 IN DRIE MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.
☞ [illegible] DOLLAR, [illegible] DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING [illegible]
[illegible]
N. B.—[illegible] voor 25 Cents.
☞ *Geregistreerde brieven [illegible] Voor het REGISTREEREN moet de zender 5 cent betalen.*